

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

За листом читача

Біди Іраїди

СТОР. 11

Творчі звіти областей

На Дніпропетровщині бережуть народні джерела

СТОР. 8

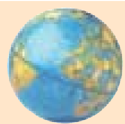

Теорема буття

Старість на узбіччі

СТОР. 9

№ 235 (4735) П'ЯТНИЦЯ, 11 ГРУДНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Знову канікули

В усіх школах Донецька оголошено карантин у зв'язку із підвищеним рівнем захворюваності на грип та ГРВІ. Позапланові «канікули» триватимуть щонайменше до 20 грудня.

Всього в області на карантині перебувають близько 20 відсотків шкіл. У тому числі — всі середні навчальні заклади Маріуполя, Новогродівки, Амвросіївського району, частина шкіл Дзержинська, Артемівська, Краматорська і Макіївки. Освітяни зазначають, що через запровадження тритижневого карантину в листопаді втрачено 15 навчальних днів. Якщо врахувати, що перед цим учні відпочивали на осінніх канікулах, виходить, школярі вже вичерпали весь річний «ліміт». На місцях переходять до теле- та радіоуроків, а вчителі відправляють завдання електронною поштою або диктують телефоном.

В обласному управлінні освіти і науки кажуть, що школи увійшли у смугу сезонного карантину. Учителям рекомендують половину пропущеного матеріалу надолужувати за рахунок раціональної зміни графіка зимових і весняних канікул, чверть — шляхом проведення уроків замість факультативних і додаткових годин, решту — за рахунок ущільнення матеріалу, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Два господарі, а хазяйнувати нікому?

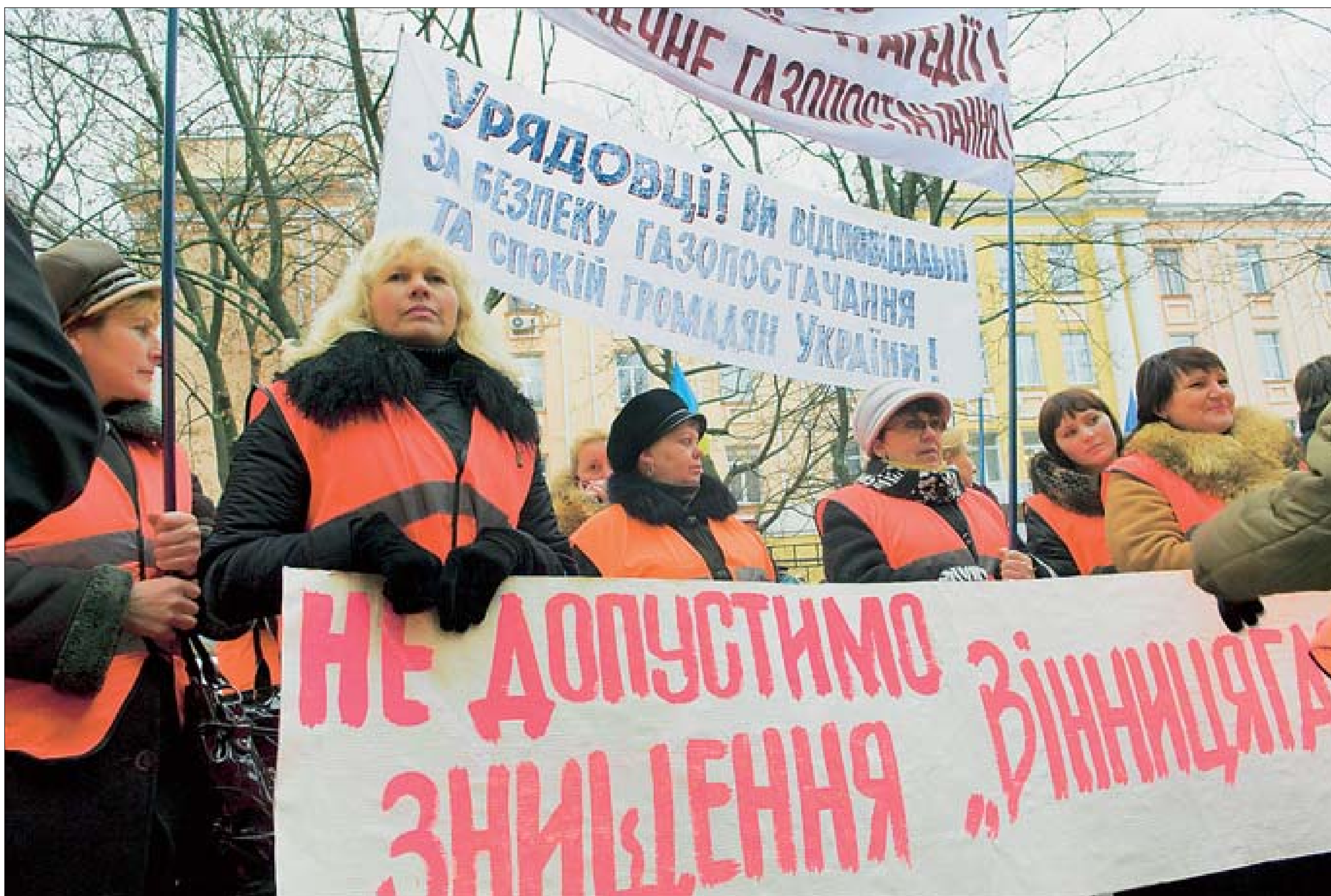

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Українці знову зібралися на мітинг. Цього разу під стінами Національної комісії регулювання електроенергетики (НКРЕ) за гучномовці та плакати взялися працівники ВАТ «Вінницягаз». Останні стурбовані, що напередодні Нового року замість подарунків отримають повідомлення про звільнення.

— Ми прийшли, щоб захистити свої сім'ї та робочі місця, — каже учасник акції, співробітник ВАТ «Вінницягаз» Олег Суслик. — Є така організація ВАТ «Вінницягаз». У даний час створюється паралельна структура, яка має виконувати його функції. А нас, людей які працювали на ВАТ «Вінницягаз», не переводять до новоствореної організації, а просто викидають на вулицю.

СТОР. 4

Я ВАМ ПИШУ...

Якби депутатом був я...

...то попросив би Діда Мороза в Новому році допомогти новообраному Президенту виконати усі свої численні передвиборні обіцянки. Тому що одному це зробити неможливо.

Володимир СТРУЧКОВ. Чернігів.

ПОДІЇ

Антипремія знайшла своїх «героїв»

Українська гельсінська спілка назвала лауреатів антипремії «Будяк року». У нелегкій боротьбі за звання головних порушників прав людини впевнену перемогу здобули Верховний Суд України за «відверте нехтування засад правосуддя», Національна експертна комісія з питань захисту громадської моралі «за обмеження свободи висловлення поглядів», глава МВС Юрій Луценко за «систематичне порушення прав людини», а також градоначальники Харкова й Одеси Михайло Добкін та Едуард Гурвіц відповідно. Останній, на думку спілки, надто часто перешкоджав проведенню в місті мирних зборів. А от харківський голова заслужив «будяка» у номінації «за грубі порушення права на охорону здоров'я».

Дружба сильніша за діагноз

На вулицях Києва, Львова та Одеси з'явилися лайт-бокси та білборди молодіжного проекту S. A. Y. Tolerance, мета якого сформувати толерантне ставлення до ВІЛ-позитивних людей. Плакати за змістом нагадують повідомлення про дружбу в поширених серед молоді соціальних мережах: «Одна людина хоче стати вашим другом...» і два варіанти — «долучити до друзів» чи «відхилити заявку». Різниця лише в тому, що на фотографії людина у футболці з написом «У мене ВІЛ».

КОРОТКО

■ Минулої середи співробітники податкової міліції заблокували адмінкорпус ВАТ «Сумихімпром» через порушення прокуратурою кримінальних справ проти керівників підприємства за фактом розкрадання ними майна в особливо великих розмірах, **повідомляє Владислав ЖМУРКОВ.**

■ На «Яготинському маслозаводі» завершено повну модернізацію виробництва **(Укрінформ).**

■ Енергоблок №3 ЗАЕС відключено від енергомережі **(Укрінформ).**

Понад 300 жінок стали контрактницями Збройних сил у Південному регіоні країни

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Підприємства не виплачують зарплату задля власних прибутків

Стан виконання законів України «Про індексацію грошових доходів населення» та «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» заслухано в **Комітеті з питань соціальної політики та праці.**

За інформацією Мінпраці, органами Держнаглядпраці протягом дев'яти місяців 2009 року було перевірено понад 26 тисяч підприємств, установ та організацій різних форм власності з питань застосування цих законів, із них — 6411 підприємств—боржників з виплати заробітної плати, **повідомляє Інформаційне управління Верховної Ради.** Основним порушенням, виявленим під час перевірок, залишається те, що компенсація втрати частини грошових доходів у зв'язку з порушенням термінів їх виплати працівникам не нараховується і не виплачується або нараховується, але одночасно з виплатою заборгованої заробітної плати не виплачується. Вона здійснюється під час виплати заробітної плати за наступні періоди.

Порушення з виплати компенсації заробітної плати у зв'язку з порушенням строків виплати заробітної плати виявлено на 3765 підприємствах (58,7 відсотка). За результатами перевірок підприємств—боржників з виплати зарплати було передано на розгляд до суду 5991 протокол про адміністративні правопорушення, з яких щодо 4891 винесено рішення з накладенням штрафних санкцій.

Під час засіданні комітету наголошувалося на тому, що з метою недопущення необґрунтованих звільнень, примусових безоплатних відпусток в умовах фінансово-економічної кризи встановлено державний контроль за дотриманням роботодавцями трудових прав працівників.

Народні депутати звернули увагу на те, що уряд не в повному обсязі виконав рекомендації комітету про створення при Кабінеті Міністрів та в деяких обласних державних адміністраціях і виконавчих органах міських рад громадських експертних рад з питань індексації.

Члени комітету підтримали думку профспілок, що факти навмисної невиплати керівниками підприємств заробітної плати задля збереження своїх прибутків, дивідендів, застосування «антикризових заходів» винятково за рахунок працюючих, внесення до колективного договору різних умов виплати заробітної плати, ненарахування чи невиплата компенсаційних виплат є свідченням неефективності чинного механізму компенсації за затримку виплати доходів. Зазначалося, що застосування таких механізмів робить невиплату заробітної плати більш вигідною для роботодавця, аніж отримання кредиту в банківських установах.

За результатами обговорення комітет рекомендував Кабінету Міністрів забезпечити виконання Закону «Про індексацію грошових доходів населення» відповідно до рішення Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року. Народні обранці вважають, що урядові необхідно активізувати роботу з контролю за додержанням законодавства про працю та підготувати і внести на розгляд Верховної Ради законодавчі пропозиції стосовно вдосконалення механізму обчислення компенсації громадянам у разі порушення строків виплати належних їм доходів.

Володимир ЛИТВИН: «Захист прав людини — головний пріоритет»

Голова Верховної Ради Володимир Литвин переконаний, що в Україні повинна працювати така система державної влади, в центрі якої має стояти людина. «Потрібно припинити розмови про будівництво держави і почати робити все для того, щоб кожній людині було приділено увагу», — сказав В. Литвин, відповідаючи на запитання журналістів щодо ситуації в Україні із дотриманням прав людини під час відвідування українсько-бельгійського підприємства «Ватра-Шредер» (Тернопіль).

Складальник готової продукції україно-бельгійського підприємства «Ватра-Шредер» Андрій Старосельський демонструє Володимиру Литвину перевірку готової продукції на стенді.

«На сьогодні проблема полягає в тому, що влада абсолютно байдужа до людей, влада повністю замкнулась на собі, і її треба радикально змінювати», — підкреслив керівник парламенту. В. Литвин наголосив на необхідності звернути увагу на захист громадян від свавілля державних чиновників, яке, наприклад, проявляється в тому, що «людей змушують платити «непідйомні» комунальні тарифи, фактично позбавляють можливості займатися виробництвом власної продукції, змушуючи до споживання імпортної, яка в багатьох випадках сумнівної якості».

На запитання журналістів щодо пріоритетних напрямків захисту прав людини з боку держави В. Литвин зазначив: «Найважливіше — це право на роботу і достойна винагорода за неї, право на забезпечену старість, а отож — достойну пенсію». Крім того, на думку Голови Верховної Ради, до цього списку потрібно віднести медичне забезпечення та освіту — все те, що становить основу життя людини в цивілізованій країні.

Керівник парламенту вважає, що для забезпечення прав людини вкрай необхідно підвищити відповідальність судової системи за прийняті рішення. «Оскільки суддя здійснює судочинство іменем України, виступаючи представником держави, всі прорахунки та судові помилки, всі фінансові витрати лягають тягарем на державу, а не на конкретного суддю», — сказав він.

Тому, вважає Голова Верховної Ради України, відповідальність за завдану матеріальну шкоду треба перенести на тих, хто безпосередньо винен та виносить неправомірні рішення. «Тоді буде менше судових помилок, більш справедливе судочинство», — наголосив В. Литвин.

«Я переконаний, що нам потрібно в цьому плані відкоригувати українське законодавство, бо судові помилки надто дорого обходяться державі, а головне — людині, яка була незаконно засуджена, і будь-яка сума не зможе компенсувати ці втрати», — заявив Голова Верховної Ради України.

***

Голова парламенту звинувачує владу в тому, що Україна є одним із «світових лідерів за рівнем корупції». Про це він заявив під час зустрічі з робітниками Бурштинської ТЕС Івано-Франківської області.

Саме в Міжнародний день боротьби з корупцією Організація Об'єднаних Націй закликала людство взяти на себе урочисте зобов'язання не пропонувати і не брати хабарів. Про це йдеться в посланні Генерального секретаря ООН Пан Гі Муна, повідомляє Центр новин ООН.

«Розкрадання суспільних коштів приватними особами спричиняє зменшення обсягу ресурсів для будівництва шкіл, лікарень, доріг і водоочисних споруд. Коли кошти, що виділяються у вигляді зовнішньої допомоги, опиняються на приватних банківських рахунках, зупиняються великі інфраструктурні проекти», — заявив Генсекретар ООН.

Пан Гі Мун також наголосив, що корупція веде до фальсифікації виборів, підриває законність і може створювати загрозу для безпеки держав. «Минулого року ми всі переконалися в тому, що вона може мати серйозні наслідки для міжнародної фінансової системи», — заявив Генеральний секретар.

Керівник українського парламенту нагадав, що парламент прийняв пакет антикорупційних законів, які почнуть діяти з 1 січня 2010 року, але, за його словами, «навіть найкращі закони безсилі, якщо влада є аморальною».

Голова Верховної Ради вважає, що для викорінення корупції у країні необхідно здійснити декілька кроків. Передусім, на його думку, необхідно прирівняти цей злочин до державної зради, і це потрібно «зафіксувати на законодавчому рівні із належним покаранням за такі дії». По-друге, слід скоротити апарат управління на 40 відсотків. «Державні службовці, які вчинили корупційні дії, повинні позбавлятися, для початку, права на пенсійне забезпечення», — підкреслив він.

В. Литвин запропонував заборонити підприємцям протягом трьох років після припинення бізнесу переходити на державну службу та протягом трьох років після завершення роботи на державній службі займатися підприємницькою діяльністю. «В іншому разі вони одразу на державну службу тягнуть власний бізнес та напрацьовують зв'язки», — пояснив він.

За словами Голови Верховної Ради, необхідно прийняти спеціальний антикорупційний закон, яким передбачити декларування не лише доходів, а й витрат державних службовців та членів їх сімей. «Незаконно набуте держслужбовцями та їх найближчими родичами майно повинно підлягати обов'язковій конфіскації», — підкреслив керівник парламенту.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ВИБОРИ-2010

Сильний середній клас — сильна держава

«Тільки за умов захисту середнього класу, створення можливостей для його розвитку та подальшого становлення можлива побудова сильної Української національної держави». Про це кандидат на пост Президента України, голова Всеукраїнського об'єднання «Свобода» Олег Тягнибок заявив під час зустрічі з мешканцями Хмельницького, **йдеться на його офіційному сайті.**

Зокрема, Олег Тягнибок зазначив: «Україна насправді не є бідною, адже лише протягом вісімнадцяти років вона зуміла «вигодувати» таких олігархів, які фігурують у рейтингах найбагатших людей Європи! Та для економічної стабільності і відповідних соціальних стандартів країні потрібні не олігархи, а середній клас».

Захистити власника паю

Тільки комплексна політика держави забезпечить відродження українського села. У своїй програмі Блок лівих і лівоцентристських сил врахував вимоги аграріїв. Про це на прес-конференції у Житомирі заявив лідер Компартії України, кандидат у Президенти від об'єднаних лівих Петро Симоненко.

«З метою, щоб природні ресурси були використані, треба захистити власника паю. Адже у простого селянина немає навіть можливості купити трактора або ж мінеральні добрива, або необхідне устаткування. Цього не дозволяє економіка», — зазначив лідер комуністів, **повідомляє прес-служба КПУ.**

Судова система має бути відкритою

У країні буде складно провести будь-яку реформу без нормального функціонування судової системи. Про це заявила на засіданні Європейської бізнес-асоціації кандидат на пост Президента України Інна Богословська.

На сьогодні, за її словами, суд може заблокувати будь-які укази, закони, конкурси з приватизації. У зв'язку із цим політик пропонує три важливі стратегічні кроки у реформуванні судової системи України.

«По-перше, якщо говорити про судову реформу — я вважаю, що повинні з'явитися обрані мирові судді для розгляду дрібних протокольних справ на територіях. По-друге, для складних справ нам потрібний суд присяжних. По-третє, необхідно ввести електронний розклад справ у судах», — зазначила Інна Богословська.

Вона також наголосила на важливості проведення атестації всіх судів і суддів. Крім того, І. Богословська вважає, що потрібно проаналізувати їхнє майно, доходи й витрати. Народний депутат також звернула увагу на те, що потрібно зробити судову систему відкритою й прискорити процес створення реєстру рішень і вироків, **повідомляє прес-служба кандидата.**

Ми опинилися на небезпечній для держави межі

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Учасники парламентських слухань «Національна ідентичність в Україні в умовах глобалізаційних викликів: проблеми та шляхи збереження», що відбулись у Верховній Раді за участю народних депутатів, урядовців та представників інтелектуальної еліти, відзначили, що українці ще, на жаль, не повністю усвідомлюють свою національну ідентичність. Хоча саме вона здатна значною мірою сприяти зміцненню єдності країни.

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко у вступному слові зауважив, що питання національної ідентичності складне та багатовимірне і потребує серйозної, як державної, так і громадської, інформаційної та інших видів діяльності: «Важливим чинником залишається інформаційна політика. В цьому контексті надзвичайно важливим є конкурентність нашого культурного продукту в інформаційному світі». М. Томенко наголосив, що одним із головних інструментів, який визначає національну ідентичність, є українська мова та культура. «Нам треба вийти за межі певного ілюзорного уявлення, що національну ідентичність та популярність української мови і культури можна забезпечити законами Верховної Ради, указами Президента чи рішеннями уряду», — сказав він.

Заступник міністра культури і туризму Микола Яковина у своєму виступі відзначив, що стратегічним завданням після здобуття державної незалежності стало подолання колоніально-імперських хвороб, зміцнення культурної та національної ідентичності української політичної нації. Іншими словами — завдання національної визначеності суспільства, його культури в умовах глобальної жорсткої боротьби у світі за культурно-духовний та інформаційний простір. «Однак за 18 років не вироблено стратегії формування міцної ідейно визначеної національної ідентичності, — вважає М. Яковина. — Україна, не позбувшись постколоніальних проблем, має відповідати на потужні виклики глобалізації, яка, з одного боку, створює нові можливості для матеріального і духовного розвитку, а з другого — підтримує і поглиблює наявні диспропорції та деформації, загрожує нівелюванням національних культур аж до зникнення мовно-культурного розмаїття сучасного світу». Чи ж удасться нам використати надані глобалізацією нагоди і нейтралізувати створені нею загрози? На жаль, на думку М. Яковини, глобалізаційні тенденції радше сприяють збереженню в українців розмитої постколоніальної ідентичності, ніж її подоланню.

Голова Комітету з питань культури та духовності Володимир Яворівський висловив думку, що сьогодні українське суспільство має «болючий постколоніальний синдром» — він є і в політиці, де демонструється чи не щоденно, і в культурі та економіці. Саме тому, на його погляд, і не відчутно суттєвих зрушень: «Фактично ми з вами ще не мали настільки української влади, патріотичної, культурної і освіченої. Але скажіть, за цих п'ять років ми пройшли десь хоч трішечки вперед? Дуже і дуже сумніваюся. Тому що фактично за Кучми, що б ми про нього не думали, ми були ближче до НАТО, ми були ближче до Євросоюзу, ніж ми є сьогодні. Сьогодні вже про нас узагалі майже ніхто не згадує і навіть дата не називається, коли це питання, скажімо, буде актуалізовано».

Голова Національної ради з питань культури і духовності при Президентові України Микола Жулинський вбачає причиною низького рівня національної ідентичності те, що український народ так і не набув віри. «Бо влада її не культивувала, оскільки була зайнята передусім приватизацією влади та комерціалізацією власної влади, — зауважив він. — А народ без віри не набуде національної гідності, бо саме на вірі вирощується дух нації і національний характер». За словами М. Жулинського, ми опинилися на небезпечній для збереження держави межі, коли реальною загрозою є духовне і моральне знесилення народу, суспільна дезінтегрованість та наростаюча соціальна нерівність і конфліктність.

Чи ж маємо ми шанс це пройти? Безумовно, так. Якщо державна влада зможе використати цивілізовані, прийняті світовим співтовариством інструменти для того, щоб завершити процес сучасного модерного націєтворення та нейтралізувати ризики глобалізації, — переконаний заступник міністра освіти та науки Максим Стріха. Він нагадав вислів Чижевського «спізніле націєтворення» — тобто сьогодні ми маємо пройти те, що пройшли інші європейські нації століття чи два тому.

На думку учасників парламентських слухань, українська держава та суспільство мають зосередити свою увагу на творенні єдиного культурного простору, структурному реформуванні сфери культури, збереженні й подальшому розвитку культурної інфраструктури українського суспільства, його творчого потенціалу, забезпеченні активного вжитку української мови у всіх сферах життя суспільства, формуванні системи пропаганди наукових історичних знань.

У проекті рекомендацій за підсумками парламентських слухань передбачається, зокрема, рекомендувати Верховній Раді ухвалити проекти законів про культуру, про мови, про концепцію державної мовної політики, про національний культурний проект, про загальнодержавний збір на розвиток театрального мистецтва та кінематографії тощо. Кабінету Міністрів — розробити і подати до парламенту проекти концепцій розвитку гуманітарної сфери, регіональної політики, державно-конфесійних відносин, державної етнонаціональної політики, низку загальнодержавних та цільових програм, зміни до чинних законів. Міністерству культури і туризму — розробити і подати на затвердження державні програми охорони та збереження нематеріальної культурної спадщини до 2015 року, матеріально-технічного забезпечення закладів культури у сільській місцевості, розвитку Національного заповідника «Хортиця» та інші заходи.

Юліана ШЕВЧУК.

ФОТОФАКТ

Київ.
З нагоди Міжнародного дня прав людини та 61-ї річниці ухвалення Загальної декларації прав людини, що відзначається 10 грудня, відбулося покладання квітів до пам'ятника видатному правозахиснику та громадському діячеві В'ячеславу Чорноволу.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Співпраця триває

Нещодавно в Цюріху завершив роботу семінар «Стратегії входження на український ринок». Український союз промисловців і підприємців ставив собі завдання представити швейцарському бізнесу свою країну як таку, що стоїть на шляху виходу з економічної кризи й добре уявляє собі перспективи посткризового економічного зростання. «Бізнес України і всі структури, які йому допомагають, не повинні допустити деградації економіки, мають на меті зберегти інвестиційну привабливість як поле для подальшої співпраці», — зазначив перший віце-президент УСПП Сергій Прохоров.

Як показав семінар, швейцарських інвесторів найбільше цікавлять традиційні сектори української економіки — чорна та кольорова металургія, машинобудування, суднобудування, хімічна промисловість. Причому Швейцарія зацікавлена у співпраці в обох напрямках — як у виходах на український ринок, так і в допомозі українському бізнесу опановувати власний ринок.

Головним організатором семінару у Цюріху стала вже відома українським підприємцям Швейцарська організація економічної співпраці OSEC, яка є офіційною структурою Державного секретаріату економічних справ Швейцарії. Семінар став продовженням двосторонньої співпраці УСПП та OSEC. Не так давно у Києві проходив захід, на якому керівництво швейцарської організації презентувало вітчизняним підприємствам металообробки та машинобудування можливості виходу на ринок Швейцарії.

«Семінар у Києві мав дуже позитивний відгук у вітчизняного бізнесу, адже була надана практична інформація з просування наших товарів і послуг на ринок Швейцарії та ЄС, а його учасники мали можливість отримати індивідуальні консультації керівників Швейцарської програми сприяння імпорту, яку реалізовує OSEC», — розповів С. Прохоров. До речі, семінар був розрахований переважно на представників малого і середнього бізнесу, які традиційно мають труднощі з виходом на зовнішні ринки.

Перший віце-президент УСПП вважає, що малий та середній бізнес в Україні даремно ототожнюють лише зі сферою послуг, торгівлею, виробництвом простих товарів споживання. В світі переважає тенденція, коли малі і середні компанії є невід'ємною складовою інноваційного розвитку, впровадження передових технологій, виробництва інтелектуальної продукції. «Безумовно, в Україні також потрібно створювати умови, щоб малі та середні компанії працювали в секторі інтелектуальної продукції, інформаційних технологій, металургії, машинобудування», — зазначив він.

Як вважає голова програми технічної продукції швейцарської програми сприяння імпорту Бойко Дойчинов, OSEC може допомогти Україні наростити обсяги традиційного експорту, який складається переважно з нафти та нафтопродуктів, дорогоцінного каміння, металів. Готовність допомогти у просуванні швейцарської програми сприяння імпорту на український ринок висловлює і посольство Швейцарії в Україні. «Я знаю, що УСПП докладає багато зусиль для налагодження ділової співпраці між нашими країнами та постійно проводить двосторонні бізнес-заходи, — зазначила заступник посла Швейцарії в Україні Івана Вагнер. — Приємно, що інтерес до них не зникає попри негативні тенденції у світовій економіці».

За словами присутнього на семінарі заступника міністра промислової політики України Володимира Саченка, особливо зацікавлені у виході на швейцарський ринок українські компанії сільськогосподарського машинобудування, для яких важливо не лише поставити продукцію на експорт, а й напрацювати контакти для залучення інвестицій, створення спільних підприємств тощо.

В Цюріху УСПП та OSEC вдалося домовитися про проведення у 2010 році низки двосторонніх семінарів у Києві, а восени — масштабного форуму бізнес-кіл. «У Швейцарії діє державна програма підтримки підприємництва в умовах кризи, в рамках якої і будуть проведені двосторонні семінари»», — повідомив Сергій Прохоров.

Іван СТЕПАНОВИЧ.

САМОВРЯДУВАННЯ

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Депутатський корпус Львівщини — проти абортів

Депутати Львівської облради звернулися до Президента України, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради з проханням внести зміни та доповнення до чинного законодавства країни щодо права на захист людського життя від моменту зачаття і до природної смерті.

У зверненні йдеться: право людини на життя гарантує низка нормативно-правових актів міжнародного та національного характеру, зокрема Загальна декларація прав людини, Конвенція про захист прав людини та Конституція України. Однак чинне на сьогодні українське законодавство дозволяє безперешкодне проведення аборту до 12-го тижня вагітності та від 12-го до 22-го тижня за соціальними та медичними показаннями, для яких при бажанні можна завжди підшукати відповідний діагноз.

Львівська облрада пропонує змінити 27-у статтю Конституції України і викласти її у такій редакції: «Кожна людина має невід'ємне право на життя від моменту зачаття і до природної смерті». Депутати просять переглянути чинне законодавство, яке дозволяє штучне переривання вагітності, підготувати відповідні зміни та доповнення до Цивільного кодексу і внести відповідні зміни до Кримінального кодексу, а саме — посилити відповідальність за проведення абортів.

Треба зазначити, що на Львівщині вже кілька років цілеспрямовано ведеться робота щодо заборони абортів, і в цьому можна легко побачити вплив сусідньої Польщі. Варто хоча б згадати проведення Дня захисту ненародженої дитини, створення громадської організації «Інститут захисту життя» чи відкриття «Вікна життя», куди можна абсолютно без наслідків, анонімно, принести новонароджену дитину. Обґрунтування своєї позиції прихильники таких акцій знаходять і в статистиці, адже сьогодні на кожного новонародженого припадає 500 ненароджених дітей. Щоправда, на Львівщині ця цифра мало не удвічі менша.

Ірина ЄГОРОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Тест на «якість»

З ініціативи Хмельницької обласної громадської організації «Комітет моніторингу діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування» громадські організації міста провели акцію «Знак якості депутатів Хмельницької міської ради». Отримати його міг той, кого хмельничани визнали найактивнішим депутатом. Ще до початку акції активісти поставили жителям міста запитання: «Кого з депутатів міської ради ви знаєте?» Потім першу десятку хмельничани оцінювали своєрідним голосуванням. На щиті з фотографіями депутатів і порожніми місцями з написами «Жоден» та «Інший» перехожі могли з допомогою червоних наліпок віддати голос за найактивнішого. Цікаво, що найбільше голосів було віддано напису «Жоден». Другим став депутат міської ради п'ятьох скликань Іван Бухал.

Ірина КОЗАК.

На Хмельниччині сільські школярі кожен перший тиждень місяця зможуть безкоштовно відвідувати обласний літературний музей, *повідомляє Ірина Козак*

Захворюваність на грип та ГРВІ знову почала зростати. Епідемічний поріг перевищено у Вінницькій, Дніпропетровській, Кіровоградській, Луганській та Сумській областях, *повідомляє прес-служба Міністерства охорони здоров'я*

У НОМЕР

➤ *ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ*

За грати відправили суддю

Покарання у вигляді позбавлення волі на п'ять з половиною років із конфіскацією половини майна отримав суддя Хмельницького міжрайонного суду. Служителя Феміди звинуватили одразу за п'ятьма статтями Кримінального кодексу. Факт корупційної діяльності викрили працівники управління СБУ у Вінницькій області навесні 2008 року. Під час розслідування з'ясувалося, що до рук судді не раз «прилипали» гроші. Оперативники затримали його на гарячому, під час отримання останньої частини хабара.

Крім отримання хабара в особливо великих розмірах, суддю визнали винним у службовому підробленні, що призвело до тяжких наслідків, зловживанні службовим становищем, прийнятті неправосудних рішень, ухвал та постанов. Його також позбавлено другого кваліфікаційного класу судді, йдеться у повідомленні прес-служби управління СБУ в області.

Віктор СКРИПНИК.

➤ *РІВНЕ*

Хотіли залізти державі в кишеню

Прокуратурою Рівненської області попереджено незаконне відшкодування державою одному із ТОВ у Здолбунівському районі податку на додану вартість на суму 682 тисячі гривень. Службові особи підприємства хотіли залізти державі в кишеню, неправомірно заявивши до відшкодування з бюджету податок на додану вартість на таку солідну суму за роботи з придбання та ремонт обладнання, які товариство не виконувало. За фактом замаху на заволодіння бюджетними коштами в особливо великих розмірах прокуратурою області порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч.2 ст.15, ч.5 ст.191 КК України. Про це повідомив заступник прокурора області старший радник юстиції Павло Ванзуряк.

Олександра ЮРКОВА.

➤ *ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ*

Снаряди під церквою

Мало не обернулося трагедією бажання настоятеля храму Успіння Божої Матері села Фастівців Бахмацького району впорядкувати церковну територію. Покликаний на поміч тракторист, намагаючись зорати подвір'я, почув, що плуги зачепились за металеву перешкоду. Як з'ясувалося, то були 13 артилерійських снарядів калібру 125 міліметрів часів Великої Вітчизняної війни. Перший заступник начальника ГУ МНС у Чернігівській області Сергій Дударев повідомив, що до місця пригоди одразу виїхала група з піротехнічних робіт. Вона виявила ще 8 снарядів, усі вони знищені у спеціально відведеному місці.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Два господарі, а хазяйнувати нікому?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А от чини з уже згадуваної комісії запевняють: усе сказане не відповідає дійсності. Буцімто насправді всі робочі місця буде збережено, та ще й зарплати піднято.

Тим часом під стукіт барабанів та викрики мітингувальників «Ганьба!» засідала Національна комісія регулювання електроенергетики. Ключове питання — ситуація довкола ВАТ «Вінницягаз». Нагадаємо, в червні цього року Кабінет Міністрів видав постанову, згідно з якою на баланс ДП «Нафтогазмережі» — дочірнього підприємства НАК «Нафтогаз України» — передається майно державних газорозподільних мереж. Пізніше НКРЕ прийняла рішення позбавити ВАТ «Вінницягаз» ліцензії на постачання газу. Це, як з'ясувалося, стало несподіванкою для в. о. голови правління ВАТ «Вінницягаз» Ігоря Марчака:

— Було проведено перевірки й дано термін до 1 січня наступного року, щоб усі недоліки усунути. Але з якихось причин нам ці порушення усунути не дали й анулювали ліцензію. І з 1 грудня на території Вінницької області вже мало запрацювати ДП «Нафтогазмережі».

Утім, до сьогодні, переконує пан Марчак, цього не зроблено. Більше того, мовляв, виникло питання із працевлаштуванням людей із ВАТ «Вінницягаз». На останньому було майже 2,6 тисячі співробітників. До нової організації перейшла лише тисяча. Доля решти — невідома. Та найбільше непокоїть І. Марчака питання про те, хто має ліквідовувати аварії:

— Позавчора будинок залишився без газу. Де-юре ми не маємо права виїздити на аварії. Ми до ночі чекали, але будинок так ніхто й не підключив. Аварійний номер «Нафтомереж» не працював. Тож довелося нам їхати та підключати будинок.

А за словами голови НКРЕ Валерія Кальченка, так і мало бути. І жодних питань тут не повинно виникати: до 10 грудня відповідальність несло ВАТ «Вінницягаз», з 11 числа — кермо управління переходить до рук ДП «Нафтогазмережі». Представник останнього, між іншим, запевнив: у них усе під контролем. Більше того, мовляв, і з питанням працевлаштування колишніх «вінницягазівців» також усе вирішено. Щоправда, пізніше трошки себе виправив, мовляв, буде вирішено до 1 січня точно.

— Усі люди будуть працевлаштовані. Мало того, запевняю: вінницька філія ДП «Нафтогазмережі» спроможна обслуговувати даний регіон. Має всі необхідні дозволи, — розповів представник НАК «Нафтогаз України» Олександр Ковалко.

А це вже позиція НАК, датована 9 грудня: «Нафтогаз України» вважає неприпустимим використання деякими керівниками профспілок трудових колективів газових підприємств у акціях протесту, оскільки для цього не існує жодних передумов. Кожен співробітник ВАТ, який задіяний у газопостачанні, буде працевлаштований у структурі Державного оператора газових мереж — ДП «Нафтогазмережі». Заробітна плата в ДП «Нафтогазмережі» прив'язана до тарифної сітки працівників інших державних газових компаній, що входять до складу НАК «Нафтогаз України», і в середньому вища за рівень заробітної плати у ВАТах на 30—40%. НАК «Нафтогаз України» також вважає, що заявлені акції протесту є черговою спробою так званих офшорних власників деяких облгазів та їх підлеглих зберегти контроль над підприємствами та запобігти реформуванню внутрішнього газового ринку в цілому». І найголовніше — державний оператор газових мереж, буцімто, забезпечить у країні безаварійне та безперебійне газопостачання та впровадить прозору систему розрахунків за спожитий газ. Залишається сподіватися, що так воно й станеться. Тисячі людей на ранок Нового року не прокинуться безробітними, а ми з вами будемо в безпеці й без аварій. І хоча б один із цих двох «господарів» стане справжнім «хазяїном».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Хабарі за диплом і посаду

У навчальних закладах та держорганах хабаром уже нікого не здивуєш. Хіба що фактом затримання. Так, у Миколаєві співробітники СБУ взяли на гарячому представника адміністрації одного з місцевих вузів. Посадова особа вимагала 300 доларів і 3,5 тисячі гривень за видачу диплома про вищу освіту в колишньої студентки, котра закінчила університет ще в 2008 році. СБУ передала матеріали в прокуратуру для ухвалення рішення про порушення кримінальної справи.

За здирництво взяли під арешт і начальника Миколаївського обласного відділення Департаменту з питань банкрутства Мінекономіки України. Він вимагав гроші за підготовку та направлення до департаменту пакета документів на узгодження кандидатури розпорядника майна підприємства, що ліквідується. Як повідомив заступник прокурора області Ігор Ільницький, проти хабарника порушено кримінальну справу.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Трьох мешканців Криму затримано поблизу Львова з партією зброї

Як повідомив начальник Головного управління МВС України у Львівській області генерал-лейтенант міліції Василь Пісний на прес-конференції, під час спецоперації із затримання злочинців було вилучено два автомати Калашникова, два бойові пістолети (один системи Макарова) з глушниками, один пістолет для відстрілу гумовими кулями. Крім того, у затриманих виявили «прейскуранти» із зазначеними цінами на зброю, яку вони перевозили для продажу.

«Також у затриманих вилучили посвідчення помічників депутатів. Установлено, що вони мали намір продати зброю саме у Львові. Експертиза вже встановила, що посвідчення помічників депутатів — підробка», — повідомив В. Пісний.

ФОТОФАКТ

Правоохоронці Дніпропетровського СІЗО, де на сьогодні утримують 70 чоловік, організували екскурсію для журналістів.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

З'явився лик Ісуса

До села Надієва Долинського району тепер звідусіль їдуть паломники. Тут на дверях будинку, де колись відспівували покійників, які померли від епідемічних хвороб, з'явився лик Ісуса Христа. Його запримітили діти, які гралися неподалік, і покликали батьків. Ті спочатку не повірили, а коли глянули, кинулися кликати священика. Новина про чудо швидко облетіла село, а потім і всю округу. І тепер у Надієві щодня віруючі разом з настоятелем місцевої церкви святого Миколая Чудотворця служать біля новоявленого образу прохальні молебні й акафісти до Ісуса Христа.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Ледве не спалив магазин

У Луганську горів супермаркет «Марс». У димовій пастці опинилися п'ять співробітниць магазину, які вранці готували торговельні зали до відкриття. На місце події виїхало 13 пожежно-рятувальних автомобілів. Жінок вивели з приміщення і госпіталізували з діагнозом «отруєння продуктами горіння». Вогонь швидко загасили.

Як було встановлено, чоловік у сусідньому дворі палив сміття, через сильний вітер зайнялася обшивка супермаркету. На щастя, усередині будівлі нічого не згоріло.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

СБУ передала матеріали в прокуратуру для ухвалення рішення про порушення кримінальної справи

Європа розчарована...

Прем'єр–міністр України Юлія Тимошенко взяла участь у конгресі Європейської народної партії, який пройшов у Бонні. Там її приймали як лідера держави, орієнтованої на вступ до ЄС. При цьому напередодні зустрічі Президент Європарламенту Єжі Бузек заявив, що за останні п'ять років Україна не досягла істотного прогресу в наближенні до Євросоюзу, чим він дуже розчарований. Про це він сказав в інтерв'ю «Німецькій хвилі».

«Двері Європейського союзу відкрито. Але виконання критеріїв вступу є дуже складним. Сьогодні увагу Євросоюзу привернуто до Західних Балкан. Країни цього регіону істотно просунулися у виконанні Копенгагенських критеріїв. Якщо говорити про Україну, то треба визнати: за останні п'ять років тут не досягнуто істотного прогресу. Кажу про це з великим розчаруванням і прикрістю. Ми сподівалися на значно більший прогрес у наближенні України до основ, на яких базується Європейський союз. Без цієї сумісності складно взагалі говорити про якесь тісніше співробітництво», — зауважив він.

При цьому Є. Бузек відзначив, що нині багато чого в Україні залежить від майбутніх президентських виборів: «Важливо, щоб українські лідери дійшли згоди і єдності в найважливіших справах, особливо в тих, які стосуються зближення з Європейським союзом». Він також наголосив, що для подальшого зближення України і ЄС велику роль відіграє не прізвище майбутнього президента, а позиція самих українців.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко та Президент Європарламенту Єжи Бузек на засіданні в Бонні 9 грудня.

Луганчани готують казку для онкохворих дітей

На Луганщині розпочинається збір новорічних подарунків для онкохворих дітей, які перебувають на тривалому лікуванні у відділенні онкогематології обласної дитячої клінічної лікарні.

Суть акції «Подаруй дітям казку» в тому, щоб зібрати для хворих малят подарунки: іграшки, книги, сувеніри. Для цього в торговельних залах великих магазинів Луганська встановили спеціальні ящики, куди всі бажаючі допомогти складають куплені або принесені з дому подарунки. В торговельних залах магазинів-партнерів також поширюють інформаційні листівки, щоб привернути увагу до проблем дитячої онкології. Усі подарунки передадуть дітям на новорічному святі, яке відбудеться 27 грудня 2009 року.

Ініціатор цієї акції — благодійний фонд «Сподіваюсь і вірю». Йому допомагають управління у справах сім'ї, молоді й спорту ОДА та обласний центр підтримки молодіжних ініціатив і соціальних досліджень.

Алла АНТІПОВА.

Буває, і жуйка вибухає

Близько опівночі в одній з конотопських квартир прогримів вибух невідомої хімічної речовини, який забрав життя 25-річного студента Київського політехнічного інституту.

Викликані матір'ю загиблого на місце події бували оперативники й ті заклякли від побаченого. Обличчя загиблого перетворилося на справжнісіньке місиво: адже вибух стався безпосередньо у ротовій порожнині загиблого.

Випускник вузу, який готувався до дипломної роботи, навчався на електромеханічному факультеті інституту і весь вільний час експериментував з хімічними речовинами. Так було і цього вечора: мати дивилася серіал, син займався черговим експериментом. Раптом пролунав вибух і Володимир впав на підлогу. Отримані травми виявилися несумісними з життям.

За словами рідних, окрім експериментів, юнак до нестями полюбляв жуйки, особливо з присмаком лимонної кислоти, якою постійно їх змащував. Цього разу теж «макнув», але, певно, переплутав колби... Хімічна речовина, виявлена правоохоронцями, була дуже схожа на лимонну кислоту, яка, до речі, стояла поруч.

З місця трагедії слідчі вилучили близько сто грамів невідомої речовини, яку одразу передали експертам-криміналістам.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

У Херсоні шахрай виманював у городян гроші, розсилаючи листа зі штампом податкової

Відповідно до повідомлення ДПА в Херсонській області, з початку грудня цього року людям, які працюють чи працювали керівниками або бухгалтерами на підприємствах, почали надходити листа, в яких пропонувалося, щоб уникнути зустрічної перевірки податкової, погасити нібито наявний борг у розмірі 17,5 гривні. Гроші пропонувалося переказати на зазначений у листі звичайний картковий рахунок у банку. У ДПА зазначили, що листи були без підпису і прізвища посадової особи, але з відбитком штампа «Державна податкова адміністрація України».

Фахівці відділу боротьби з корупцією ДПА встановили, що зазначений картковий рахунок використовується невідомою особою, а його власник, відчувши стеження, намагається якнайшвидше закрити банківський рахунок.

Долю сміттєсортувальної лінії для Тернополя визначить прокуратура

Голова Тернопільської обласної ради Олексій Кайда звернувся в обласну прокуратуру з приводу відмови облдержадміністрації профінансувати покупку сміттєсортувальної лінії вартістю 2 мільйони гривень. Як повідомив О. Кайда, відповідне звернення він відправив до прокуратури наприкінці минулого тижня, **передає «Інтерфакс-Україна».**

«Рішення про покупку сміттєсортувальної лінії ухвалено облрадою ще в серпні. Після цього було оперативно отримано дозвіл від Міністерства економіки, внесено зміни в устав КП «Архбудсервіс», котре мало бути балансоутримувачем лінії, укладено договір з україно-німецьким СП «Олнова» із Буська, що є єдиним виробником сортувальних ліній в Україні. Але кошти так і не надійшли, нараховується пеня за невиконання договору, тому я звернувся в прокуратуру із проханням з'ясувати, чому не спрямовують кошти», — сказав О. Кайда.

На сесії облради 8 грудня під час розгляду питання про внесення змін до обласного бюджету начальник Головного управління фінансів облдержадміністрації Ігор Пиріг пояснив, що він керувався листами голови ОДА Юрія Чижмара від 16 і 31 листопада про припинення оплати сміттєсортувальної лінії, оскільки Кабінет Міністрів безкоштовно виділив Тернополю сміттєсортувальну лінію вартістю 14 мільйонів гривень. За його словами, до листопада управління реєструвало заявку облради в Держказначействі. У відповідь О. Кайда зазначив, що рішення облради не припиняються листами ніяких інших органів влади й ці рішення є обов'язковими до виконання. Коментуючи журналістам минулого тижня свою позицію з цього питання, голова облдержадміністрації Чижмар заявив, що оскільки Кабмін безкоштовно надає Тернополю сміттєсортувальну лінію, то витрачати 2 мільйони гривень ще на одну лінію, котра до того ж утричі менша за потужністю, на його думку, недоцільно.

ФОТОФАКТ

Київ уперше приймає в себе «Різдвяні зустрічі» Алли Пугачової.

На знімку: російську співачку Аллу Пугачову зустрічає співробітник одного з готелів Києва.

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

Нову угоду необхідно доопрацювати

Через два тижні завершується дія Регіональної угоди між Запорізькою облдержадміністрацією, обласною радою, обласною федерацією роботодавців та обласною радою профспілок на 2007—2009 роки. Нову угоду необхідно доопрацювати, тому всі зацікавлені сторони підтримали пропозицію обласної ради профспілок пролонгувати дію документа на 2010 рік.

Про ситуацію на ринку праці на засіданні соціально-економічної ради поінформував заступник голови ОДА Микола Фролов. Зокрема, посадовець зазначив, що за 10 місяців нинішнього року штатна чисельність працівників у регіоні скоротилась на 26 тисяч. Разом з тим спостерігається поступове зростання кількості людей, які розпочали свій власний бізнес. Тільки завдяки розвитку малого підприємництва за 10 місяців було створено 18 тисяч нових робочих місць (переважно у сфері торгівлі та послуг). Це свідчить про те, що важливим чинником стабілізації економіки є розвиток малого та середнього бізнесу. В регіоні діє комплексна програма його підтримки, у рамках якої реалізується проект «Купуй запорізьке». Вагомою підмогою для місцевих товаровиробників стали і так звані «антикризові» ярмарки — протягом року їх було проведено 35 по всій області.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

СВІТ КОРОТКО

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

Катастрофі на Саяно-Шушенській ГЕС могли запобігти

Персонал Саяно-Шушенської ГЕС міг запобігти катастрофі 17 серпня, у результаті якої загинули 75 осіб. Такого висновку дійшла парламентська комісія з розслідування причин НП. Секретар комісії, голова думського комітету з енергетики Юрій Липатов заявив: «Якби протягом останніх 13 хвилин роботи гідроагрегата й оголошення підвищеної вібрації було б відключено агрегат, то ніякої б аварії не було». Тобто цього часу було достатньо, щоб прийняти рішучі командирські рішення. Однак називати прізвища осіб, яких депутат вважає винними, він не став «з етичних причин».

КИТАЙ

Снігопади зруйнували будинки й паралізували життя району

Близько 76 тисяч осіб на півночі Сіньцзян-Уйгурського автономного району Китаю постраждали в результаті дуже сильних снігопадів, які пройшли в регіоні. «Сильні снігопади майже паралізували життя району, повністю зруйновано 23 житлові будинки й пошкоджено ще 2,3 тисячі будівель. Через стихію загинули 1,22 тисячі й постраждали 439 тисяч голів худоби. На багатьох автомобільних магістралях через це ускладнений рух». За інформацією місцевої адміністрації, економічний збиток, завданий стихією, обчислюється 6 мільйонами доларів.

ШВЕЦІЯ

Більше половини американців вважають, що Обама не заслужив Нобелівської премії

Учора, у день смерті засновника Нобелівських премій Альфреда Нобеля, пройшли церемонії нагородження лауреатів. Чотири із п'яти заповіданих Нобелем премій (у літературі, медицині чи фізіології, хімії й фізиці) за бажанням самого засновника вручають у Стокгольмі, і одна із них — премія Миру, лауреатом якої цього року став президент США Барак Обама, — в Осло. Цікаво, що, відповідно до опитувань, 66% американців вважають, що Обама одержав премію незаслужено.

Кожний з лауреатів отримав із рук короля Швеції Карла XVI Густава Нобелівський диплом, медаль і документ, що підтверджує присуджену суму в 10 млн. шведських крон (близько 1 млн. євро).

КНДР

Перебіжчик розповів про секретні тунелі під Пхеньяном

Під Пхеньяном прокладено мережу секретних тунелів для евакуації вищих чиновників у разі надзвичайної ситуації. Про це розповів колишній секретар правлячої Трудової партії КНДР Хван Чжан Йоп, який переїхав 1997 року в Південну Корею. Мережа з'єднує столицю Північної Кореї з кількома важливими стратегічними об'єктами в інших частинах країни, а один із тунелів веде до Китаю.

Колишній північнокорейський чиновник розповів, що тунелі прокладені на глибині 300 метрів і простягнулися на 50 кілометрів. Один із них тягнеться до унікального бункера в місті Сунчхон, нібито побудованого спеціально для Кім Чен Іра і його родини. За словами перебіжчика, на всій довжині цього тунелю є найчистіша джерельна вода, і він навіть засіяний травою.

На глибоководному судновому ході Дунай—Чорне море 4 грудня встановили рекорд добового суднопроходження. Уперше по каналу зроблено 15 суднопроходів за добу *(Укрінформ)*

Президент РФ Дмитро МЕДВЕДЄВ заявив, що Україна регулярно платить за газ, і висловив надію, що остаточний перехід на ринкові ціни на газ мине для країни безболісно *(Укрінформ)*

Рішення Ради суддів — гарантія проведення чесних виборів

7 грудня Рада суддів адміністративних судів України рекомендувала призначити на посаду голови Вищого адміністративного суду України нинішнього голову ВАСУ Олександра Пасенюка **(на знімку)** повторно.

Підтримку з боку колег Олександр Пасенюк називає незаперечним свідченням здатності судової системи протистояти безпрецедентному політичному тиску, який напередодні виборів зазнають на собі адміністративні суди. «Сьогодні судді з різних регіонів України продемонстрували єдину волю до обстоювання позицій Закону, не пішли на повідку в тих сил, які намагалися використати ВАСУ для прикриття фальсифікацій і порушень виборчого законодавства. Це вселяє оптимізм напередодні виборів Президента України», — наголосив керівник ВАСУ. Рішення Ради суддів він вважає високою оцінкою роботи всієї системи адміністративних судів країни та одночасно свідченням єдності системи адміністративних судів і застереженням для тих, хто звик використовувати судову систему для власних інтересів. «Лише незалежність ВАСУ від політичних сил гарантує максимальну неупередженість під час прийняття рішень, пов'язаних із виборчим процесом», — зауважив Олександр Пасенюк.

Відомо, що строк повноважень голови ВАСУ на посаді закінчується 24 грудня цього року. І вже зараз за вплив на суд розгорілася боротьба, яка значно впливає на судову систему. Серед тих, хто намагатиметься скористатися зміною керівництва ВАСУ і посилити свій вплив на систему адміністративних судів, є і голова Верховного Суду України Василь Онопенко. Так його ініціативу про зміщення Олександра Пасенюка, яку не підтримала Рада суддів, розцінив народний депутат Святослав Олійник. Він вважає, що пан Онопенко був необ'єктивним, звинувачуючи керівника ВАСУ у недоліках в роботі суду. «Тут має місце якась інша мотивація, — каже Святослав Олійник. — Можливо, ця мотивація пов'язана з тим, що в майбутньому буде законодавчо врегульовано процедуру призначень суддів на адмінпосади. І, не виключено, що Верховний Суд прагне до вступу в дію відповідного закону скористатися законодавчою прогалиною і встигнути поставити своїх людей. Це погана тенденція. Адже в державній службі не повинно бути своїх і чужих».

Народного депутата непокоїть, що дії Верховного Суду можуть породити конфлікт всередині судової системи. «Фактично вже розв'язано інформаційну війну. Це все не сприяє ні зміцненню довіри до правосуддя, ні підвищенню авторитету судової влади і держави в цілому. Можна прогнозувати, що буде продовжуватись конфронтація між різними гілками судової влади і, на жаль, Верховний Суд тут є учасником війни, хоча природною була б його функція щодо врегулювання внутрішніх питань, не допускаючи конфронтації між різними гілками судової влади», — переконаний Святослав Олійник.

Щоб не допустити розбалансування роботи суду, під час виборів голова Вищого адміністративного суду Олександр Пасенюк має обіймати цю посаду до того часу, поки не буде прийнято законне рішення щодо призначення нового голови цього суду. Так вважає, зокрема, міністр юстиції Микола Оніщук. «Голова Вищого адміністративного суду у випадку, якщо орган, який призначив його на посаду (Президент), або інший орган, визначений законом, буде не здатний вирішити питання щодо його звільнення, продовжуватиме виконувати свої обов'язки до того часу, поки не буде призначений новий голова відповідно до рішення Конституційного Суду», — заявив він. Урядовець переконаний, що наразі Вищий адмінсуд здатний об'єктивно розглянути спір про оскарження результатів президентських виборів, що вже було доведено на попередніх виборах ради. А нинішнє рішення щодо підтримки Олександра Пасенюка, переконані його колеги, є гарантією безсторонності при винесенні ухвал та запорукою успішної роботи судової системи держави під час виборів.

Головою Херсона може стати соратник Тимошенко

Про це свідчать результати інтернет-голосування на одному із херсонських сайтів

Після запитання: «Хто, на вашу думку, є найбільш прохідною фігурою в мери Херсона?», пропонувалися кандидатури декількох відомих людей, серед яких нинішній міський голова Володимир Сальдо, політики, депутати, а також кандидати, що набрали найбільшу кількість голосів на минулих виборах. Із трохи менш як двох тисяч людей, що проголосували, найбільше опитаних віддали перевагу Віталію Богданову, депутатові Херсонської міськради, члену фракції БЮТ.

Відомий підприємець, В. Богданов, до речі, виступив продюсером художнього фільму «Дві Юлі», який у 1998 році одержав гран-прі міжнародного кінофестивалю «Молодість». Також він був спонсором міжнародної команди альпіністів, що водрузила над Ельбрусом бютівський прапор. Розповідають, «білосердечне» полотнище тривалий час прикрашало робочий кабінет Юлії Тимошенко.

Оксана БІЛА.

Херсон.

Викрадений автомобіль знайшовся через рік

Неподалік Житомира інспектори ДАІ зупинили евакуатор, який перевозив BMW X5 з транзитними номерами. Перевірка документів дала несподіваний результат: державний номерний знак насправді було видано на зовсім інший транспортний засіб, а саме BMW перебуває в розшуку — його було викрадено рік тому у Львівській області. У райвідділ міліції доставили водія евакуатора і п'ятьох причетних до цієї історії чоловіків. Один з них, який назвався власником, засвідчив, нібито щойно придбав його на Рівненщині. За його словами, угоду купівлі-продажу він уклав... на території автозаправної станції, а оскільки машина має деякі технічні несправності, довелося викликати евакуатор. Водій якого підтвердив, що до нього звернулися по телефону з проханням доставити BMW на Київщину. Тож тепер правоохоронці з'ясовують, як на престижній машині з'явився чужий номер, і чи причетні затримані до її викрадення.

Олексій КАВУН.

Осінній бізнес

Татарка Мерьєм Ахманова переїхала до Криму з Кубані у 1988-му. В Армянську вони з чоловіком працювали на фабриці іграшок, яка закрилася шість років тому. Троє синів, дякувати Богові, дорослі й самі «на заробітках». Подружжя зайнялося вирощуванням хризантем на продаж. Розводить близько десяти сортів, більшість з яких селекціонували самі. Нинішні квіти — останні у цьому році. Тож бізнес згортають до наступної осені.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Гальмівний механізм

СИТУАЦІЯ

Технічна оснащеність агровиробництва не дає Україні можливості набрати швидкість на шляху до великих врожаїв

І цього року аграрії втрачали врожай через брак у багатьох господарствах сучасної сільгосптехніки. За інформацією заступника генерального директора державного підприємства «Завод імені В. О. Малишева» Олександра Кривоконя, більше половини тракторів, що є в наявності, були випущені близько 20 років тому. Тоді як нормативний термін служби залізних коней становить 7—10 років. Фактично у господарствах питома вага тракторів, випущених до 1985 року, сягає нині 25 відсотків, зроблених у 1986—1990 роках — більш як 42 відсотки.

Якщо взяти, приміром, трактори марки «ЮМЗ», то їх у господарствах України близько 50 тисяч. З них більше половини потребують капітального ремонту або списання на металобрухт, стверджує О. Кривоконь. Із року в рік ця статистика тільки погіршується. Тож, за підрахунками фахівців, десь у 2015-му «ЮМЗ» залишаться в агроформуваннях в одиничних екземплярах.

Трохи краще з тракторами «ХТЗ», але за 8 місяців 2009 року господарствами країни придбано їх лише 150 штук. На кожну область не виходить навіть по одному трактору в місяць. Отже, існує реальна загроза остаточного краху галузі тракторобудування та закриття таких гігантів, як ХТЗ та ЮМЗ. Адже виробництво такої техніки в Україні з 1985 року, коли, зазначає О. Кривоконь, вітчизняними підприємствами було вироблено 136 тисяч тракторів, скоротилося більш ніж у 30 разів. А якщо взяти нинішній рік — у понад сто разів. Використання виробничих потужностей тракторних заводів також знизилося з 93 відсотків (у 1985 році) до 5,2 відсотка (у 1997-му). Менше всього потужності підприємств були завантажені нинішнього року — до 2 відсотків.

Вітчизняних виробників такої техніки непокоїть, що значна частина коштів, передбачених державним бюджетом за програмами фінансової підтримки сільгоспвиробників, використовуються для закупівлі імпортної техніки. В результаті, торік за кредитні кошти, надані аграріям з частковою бюджетною компенсацією банківських ставок, придбано техніки на 1 мільярд 827 мільйонів гривень. З них вітчизняної — на 197 мільйонів.

Викликає здивування й така інформація. Згідно із Законом «Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу», державні кошти на фінансовий лізинг, і, особливо, на компенсацію вартості повинні використовуватися на закупівлю складної техніки. Проте у 2008 році в межах програми 30-відсоткової компенсації вартості й фінансового лізингу 38,3 відсотка коштів використано на придбання дешевої, нескладної техніки.

Але, з другого боку, цілком доречне запитання: навіщо продукувати те, на що у господарствах немає попиту? А якщо він, цей попит, і не з'явиться? У провідних країнах світу, до досвіду яких ми часто повертаємося, трактор або комбайн роблять виключно під замовлення сільгоспвиробника, ділера тощо. На потужних підприємствах сільгосптехніки можна відшукати у ліпшому разі 2—3 машини, зроблені «не під замовлення». Там діє схема, не так, як у нас: прийшов-купив, а інша — прийшов-замовив-купив. Натомість, на вітчизняних підприємствах склади зазвичай забиті готовою продукцією під зав'язку.

За ситуації, коли в агроформуваннях не завжди достатньо коштів на технічне переоснащення, до нашої держави дедалі більше прямують бувші у використанні трактори та комбайни з об'єднаної Європи, та малопотужні китайські трактори, можливо, не особливо прийнятні за якістю та комфортом, зате недорогі.

А ті господарства, де все-таки знаходять можливість поповнювати парки новою технікою іноземного виробництва, котра, як кажуть, надійніша за вітчизняну, навряд чи варто звинувачувати у непатріотизмі. Думаю, за них можна лише порадіти. Адже і аж ніяк не всі керівники вітчизняних підприємств сільгоспмашинобудування, щоб їздити у службових справах, обирають для себе легкові автівки, виготовлені на теренах України.

Галина КВІТКА.

Саміт у Копенгагені: змова багатих проти бідних?

У Копенгагені триває саміт ООН із боротьби з кліматичними змінами. Хоча до завершення його роботи (18 грудня) ще далеко, багато експертів уже зараз пророкують йому фіаско, вважаючи, що стільки представників країн світу, в кожного з яких своя позиція, не зможуть домовитися. У засіданнях бере участь майже 1500 делегатів зі 192 країн.

Крім того, ложкою дьогтю став так званий Датський текст, який опублікувала британська газета «Гардіан». Як стало відомо її репортерам, в руки учасників від країн, що розвиваються, потрапив проект підсумкового договору про скорочення викидів парникових газів. Зміст документа викликав гнівну реакцію з боку бідних держав. Цей проект передбачає, що розвинуті країни матимуть привілейованіше становище. Іншими словами, вони залишають за собою право удвічі більше забруднювати атмосферу парниковими газами, ніж держави, що розвиваються.

У цифрах це має такий вигляд: бідним країнам буде дозволено до 2050 року виробити приблизно півтори тонни парникових газів на душу населення, тоді як для багатих держав цей показник становитиме більше двох з половиною тонн. Крім того, в Датському тексті йдеться про те, що контроль над фінансами в справі боротьби зі змінами клімату відійде Всесвітньому банкові. Нині цим займається ООН.

Представник Судану Лумумба Станіслас Діа Пінг заявив, що не можна приймати договір, який «прирікає на страждання 80% населення планети». Він представляє групу зі 130 країн, що розвиваються, які об'єдналися на саміті в Копенгагені в коаліцію «Група-77» .

Тим часом організатори саміту в Копенгагені заперечують існування Датського тексту, опублікованого в «Гардіан».

Єдиним ясним пунктом майбутньої угоди поки що є те, що найбільш уразливим у кліматичному відношенні країнам світу буде виділено допомогу в 10 мільярдів доларів на рік, починаючи з наступного року, строком на три роки. Жодна із промислово розвинених країн світу поки що не взяла на себе конкретних зобов'язань із фінансування, тоді як потреба бідних країн в 2050 році в сфері боротьби з парниковим ефектом обчислюватиметься сумою 50 мільярдів доларів на рік.

Київ — кліматичний «динозавр»

Організація CAN, що об'єднує майже 500 неурядових організацій із боротьби з викидами парникових газів, присвоїла Україні «нагороду» «Динозавр дня» у трьох номінаціях. Цю антипремію одержують країни, які гальмують процес переговорів і не сприяють попередженню змін клімату. Міжнародних експертів обурює, що в той час, коли майже всі країни обіцяють скоротити викиди шкідливих речовин в атмосферу, Україна, навпаки, збільшує їх. У Копенгагені «нагороду» одержувала Ірина Ставчук з Національного екологічного центру України (НЕЦУ): «Позиція України передбачає не зупинку, не припинення викидів, а, навпаки, їх зростання на 75%. Така позиція найгірша з усіх позицій у світі».

Друге місце Україна розділила разом з так званою «зонтичною групою» (Канада, Ісландія, Японія, Казахстан, Нова Зеландія, Норвегія, Росія, Україна, США та Австралія), яка субсидіює вугільну й нафтову галузі. На третій позиції Київ опинився «завдяки» відмові надавати інформацію про використання коштів, отриманих від продажу квот. «Ми неодноразово зверталися в нацагентство (Національне агентство екологічних інвестицій України. — **Авт.**) з проханням надати дані. Нам відмовили, пославшись на те, що така інформація конфіденційна. Але це суперечить Рамковій конвенції ООН, котра дозволяє екологічним організаціям одержувати цю інформацію. Організація юристів-екологів «Екологія, право, люди» подала позов на НАЕІ», — повідомила координатор програм зі зміни клімату НЕЦУ Христина Рудницька.

За словами Рудницької, залишається загадкою, хто ж представляє Україну на саміті: «Попервах було заявлено, що до української делегації ввійде 33 особи, котрі представлятимуть, зокрема, Міністерство охорони навколишнього природного середовища, НАЕІ, профільний комітет Верховної Ради. Приїхало тільки три представники, яких досі ніхто не бачив і не може знайти. На заходах, де стоїть табличка «Україна», нікого нема».

Нагадаємо, офіційна позиція України — до 2020 року скоротити шкідливі викиди в атмосферу на 20 відсотків порівняно з 1990 роком. Але вже зараз через спад виробництва вітчизняні підприємства викидають на 55 % менше шкідливих речовин, ніж майже 20 років тому. Фактично країна залишає за собою право збільшувати викиди.

За інформацією закордонних інформагентств.

ФОТОФАКТ

До початку саміту з кліматичних змін у Копенгагені було встановлено крижану скульптуру полярного ведмедя, яку щодня плавлять. Очікується, що ведмідь, виготовлений у натуральну величину із 11-тонного шматка льоду із бронзовим кістяком усередині, повністю розтане за 10 днів.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

ТЕМА

Бунт на «кораблі»

Упорядники звіту щодо викидів в атмосферу CO_2 на саміті з питань довкілля, який відбувається у Копенгагені, застерігають, що коли вчасно не скоротити їх обсяги, то процес змін не вдасться зупинити: льодовики почнуть танути, Амазонка пересохне, а посухи зроблять біженцями мільйони людей.

У такі жахіття, на думку багатьох фахівців у галузі захисту довкілля, може потрапити світ у не дуже далекому майбутньому. А оскільки ми всі — в одному човні, й досі не знайдено планети, куди людство могло б утекти від наслідків кліматичної катастрофи, то долати кліматичні проблеми маємо разом.

Але, з'ясувалося, що не всі, хто «в човні», однаково переймаються проблемою. Попереду, як неважко здогадатися, Україна: на міжнародних переговорах у Копенгагені зі змін клімату нашу країну оголосили «Динозавром дня». Такого «звання» удостоюють держави, які вносять найбільший деструктив у перемовини. Звання жартівливе: першого дня саміту його отримало об'єднання індустріально розвинених країн, яке не бажає брати на себе фінансові зобов'язання щодо підтримки держав, які розвиваються, у подоланні наслідків зміни клімату. Потім список поповнила Україна, яка до нього потрапила навіть у трьох номінаціях: за найбільш неконструктивну позицію на переговорах — через небажання зменшувати викиди парникових газів, і закритий доступ до інформації про використання коштів від продажу квот на викиди за Кіотською угодою.

Можна було б і пожартувати, якби не домашня загрозлива тенденція, що перекинулася вже на міжнародний рівень: Україна проігнорувала кліматичний форум, не делегувавши на нього представників уряду і не заявивши про офіційну позицію Києва щодо обговорюваних питань. Проявилася і суто національна риса — упертість. Адже під час саміту «Україна—ЄС» було оприлюднене урядове дослідження з висновком: ми маємо можливість скоротити викиди парникових газів до 2020 року на 33—40%. А от щодо використання коштів, отриманих від продажу квот на викиди за Кіотською угодою, то переймаються цим має не так світова спільнота, як ми самі, вимагаючи від уряду відповідей на запитання не лише про те, де гроші, а й чому інформація про це — закрита?

Схоже на те, що Україна насправді не надто переймається проблемами потепління клімату, що його, на думку фахівців, спричинили викиди в атмосферу шкідливих сполук: наше виробництво — в глухому ступорі, тож і викидати немає чого. Ми навіть продаємо квоти на це іншим. Якби ж то за рахунок запровадження новітніх технологій, але ми фінансуємо виробництва інших країн, підсівши на «голку» імпорту! Та ще й вважаємо себе екологічно чистою країною. Ох...

Гаразд, ми не доросли до розуміння глобальних проблем світу, коли не маємо інтересу до таких подій, як саміт у Копенгагені. Але не надто переймаємося і домашніми, що загрожують не менш: накопичення побутових відходів і сміття, що, перетворюючись на отруйні сполуки, потрапляють у грунт і воду. Ми забруднюємо довкілля вихлопними газами, користуючись автомобілями, від яких цивілізований світ давно відмовився, не модернізуючи мережі водопостачання та скидаючи і промисловий, і побутовий непотріб у водойми. Перелік безкінечний...

Тим часом і в самому світовому «сімействі», яке намагається запобігти змінам клімату, немає згоди. Та, власне, воно й само не дійшло спільної думки щодо того, чи є вони звичайними природними катаклізмами, чи спричиненими діяльністю людини. Тому чимало експертів підозрюють уряди високорозвинених технологічних країн у спробі перекласти величезні втрати, викликані фінансовою кризою, на плечі громадян.

Саміт у Копенгагені мав на меті — виробити спільну концепцію боротьби із загрозами клімату та вже вчора укласти нову угоду замість Кіотського протоколу. Але її проект спричинив справжній бунт учасників, які з нею не згодні. Тому патини відклали до сьогодні — аби уникнути жорсткого зіткнення сторін. Усе, як завжди, упирається в питання: «Багаті — бідні». Багатії не бажають робити норми викидів для себе жорсткішими та платити більше тим, хто не в змозі самотужки впоратися з цією проблемою. А бідні країни вважають, що, підвищуючи для них норму викидів, конкуренти в такий спосіб намагаються витіснити їх з ринку. Й обіцяють не підписувати угоду, яка не враховуватиме і їхніх інтересів.

Валентина ПИСАНСЬКА.

У НОМЕР

УЖГОРОД

Вручено всеукраїнську премію імені Зореслава

В літературно-мистецькому житті Закарпаття відбулася знакова подія: уперше вручено всеукраїнську літературну премію імені Зореслава. Її лауреатами стали поетеса Лідія Повх за книгу віршів «Секрети словоскладання» і письменник, професор історії Ужгородського університету Сергій Федака за роман у прозі «Карпатський кросворд». Дипломи лауреатів і грошову винагороду авторам вручив співзасновник відзнаки народний депутат України Станіслав Аржевітін. Захід проходив у рамках відзначення 100-ліття з дня народження співця Карпатської України, капелана Карпатської січі, доктора теології Степана Сабола — Зореслава (1909—2003). Народившись за часів Австро-Угорщини в родині українця і словачки, Степан став не тільки палким українським патріотом і борцем за її незалежність, а й відомим діячем Карпатської України, за що переслідувався і змушений був поневірятися по чужих краях.

Василь НИТКА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

У колі танцю — всі охочі

В обласному центрі пройшов фестиваль «Танцювальний вернісаж—2009», на якому визначали кращого танцюриста. Близько сотні учасників віком від чотирьох до вісімнадцяти років демонстрували свою майстерність у спортивному танці, «фанку», «диско», «танці живота» та багатьох інших стилях. Як зазначили організатори, основне завдання конкурсу — пропаганда здорового способу життя серед молоді, популяризація спортивних та танцювальних гуртків. Тому всіх учасників міська влада нагородила грамотами та подарунками—солодощами.

Ірина КОЗАК.

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 15.10.09 р. порушено провадження у справі № Б24/420-09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Автоленд-Дніпро» (49107, м. Дніпропетровськ, тупик Запорізький, буд. 5, к. 3, код ЄДРПОУ 31614281).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 03.12.09 р. у справі № Б24/420-09 введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Салову Марію Сергіївну (ліцензія АВ № 347353, ІПН 2951008107, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 134).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 134.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 17.11.09 р. порушено справу № 15/439-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Укрбудінтех» (ЄДРПОУ 33348804, юр. адреса: 04071, м. Київ, вул. Оболонська, 7).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Денисова Володимира Олександровича (ліцензія серії АБ № 116291 від 03.02.2005 р., 02091, м. Київ, Харківське шосе, 56, кв. 723).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Найсамобутнішою і оригінальною була експозиція творів традиційного декоративного народного розпису петриківських майстрів — «Відродження давнього — творення сучасного»

На Дніпропетровщині бережуть народні джерела

ТВОРЧІ ЗВІТИ ОБЛАСТЕЙ

Відверто кажучи, автор цих нотаток і багато моїх співрозмовників, готуючись побачити й почути творчий звіт майстрів мистецтв та художніх колективів Дніпропетровської області, чекали від цього потужного індустріального краю чогось іншого, ніж було представлено днями у Національному палаці мистецтв «Україна». Можливо, чогось могутнішого, масштабнішого, величнішого, вихваляючого. Того, що може і здатна показати така само потужна культурно–мистецька сфера.

Як і попередні звіти, цей також розпочався виставкою робіт декоративно-ужиткового та образотворчого мистецтва. У її розділі «З творчістю в душі і серці» були представлені традиційні і характерні для багатьох наших областей вироби художньої вишивки, гончарства, ткацтва, соломоплетіння, різьби і розпису по дереву, зброярства. Обласні книговидавництва та обласна універсальна бібліотека показали відвідувачам свої книжкові видання у розділі «Вічне диво, ім'я якому — книга». Дніпропетровський історичний музей привіз і показав низку цікавих пам'яток історії та культури краю, які демонструвалися в експозиції «Діалог вічності із сьогоденням». А те, що «Таланти — є диво невипадкове», доводила експозиція цікавих творів відомих та молодих художників області.

Проте найсамобутнішою і оригінальною була експозиція творів традиційного декоративного народного розпису петриківських майстрів — «Відродження давнього — творення сучасного». «Назва Петриківський декоративний розпис походить від однойменного і найкрасивішого села Придніпров'я — Петриківки, яке було уподобане для заселення козаками кошовим отаманом війська запорізького Петром Калнишевським. Тут зросло декілька поколінь майстрів народного мистецтва, а його коріння проростало на благодатному грунті творчості умільців Запорізької Січі. В основу квіткових композицій закладалися, з одного боку, традиції орнаменту, що широко використовувалися козаками для оздоблення свого побуту і зброї, а з другого — селянське розуміння і відчуття краси навколишнього світу. Незважаючи на різні підходи в зображенні натури, майстрів петриківського декоративного розпису завжди об'єднувала велика любов до свого краю. Твори їхні — безпосередній відгук на неповторну за багатством, красою та щедрістю природу. Тому від барвистої в'язі орнаменту петриківського розпису буквально віє ароматом трав, ягід і квітів, роздольних степів Придніпров'я».

Так почала свою розповідь про загадки і привабливість цього неповторного виду народної творчості заступник директора з наукової роботи Дніпропетровського художнього музею, мистецтвознавець, заслужений працівник культури Людмила Тверська у красивому буклеті **(на знімку вгорі)**, котрий вручали відвідувачам виставки.

Друга частина звіту **«Джерело народне бережемо»** розпочалася цього разу з невеликого запізнення — лише на 10 хвилин. Президент України виконав уже традиційну для всіх звітів місію — виголосив привітання учасникам і вручив державні нагороди та атрибути про присвоєння кільком працівникам культури і мистецтв області почесних звань.

Між іншим, перед початком концерту на електронних екранах демонструвалися чудові пейзажі цього, як наголосив Віктор Андрійович, милого, красивого краю, звучала гарна, заспокійлива музика, що налаштовувало глядачів на святковий настрій.

А сам концерт розпочався **«Колисковою»** — українською народною піснею. Чому саме з неї, організатори звіту пояснили у преамбулі до програми. «Пісня колискова, як висвіт душі, постала з молитви, вродилася з любові.. Цю безмежну любов вона знаходить у чутливих долонях матері, в її турботах, в її очах, в її зачарованих співах... Людина входить у цей світ, робить перші кроки, приміряє і вбирає в себе творчість свого народу, його традиції, обряди, звичаї, його культуру, мистецтво, його величну історію — джерела мудрості народної...».

За «Колисковою» у першому блоці концерту «Ми працю любимо, що в творчість перейшла» прозвучало кілька інших українських пісень, на сцені були хореографічні твори «Петриківські візерунки» і «Петриківська полька». До речі, петриківськими орнаментами була оформлена тильна сторона і боки сцени палацу, вони рухалися змінювалися, що не лише приваблювало глядачів, а й створювало ауру затишку, доброго настрою.

Блок «Козацькому роду нема переводу» відкрив танок «Козачата», який жваво і запально виконали кілька дитячих зразкових колективів. Далі тут були і «Посвята в козаки», і «Козацька сюїта», пісні «Гетьман» і «Їхав козак до родини» й інші твори.

Найбільшим і розлогим був наступний блок концерту «Хай стелеться вам доля рушникова», в якому було широко представлене багате фольклорно-хореографічне мистецтво краю. Завершив цю частину концерту «Гопак», який своєрідно і чудово виконали ансамблі «Сузір'я Придніпров'я» Дніпропетровської обласної ради та «Горицвіт» Дніпропетровського музичного училища та учасники спеціальної дитячо-спортивної школи Олімпійського резерву № 2 м. Дніпропетровськ. Твори саме цього розділу найяскравіше засвідчили — на Дніпропетровщині справді свято бережуть народні джерела.

Органічним продовженням фольклорного блоку був наступний — «Збагатим душу радісну й стосилу, в ній натхнення наше і краса», в якому взяли участь професійні мистецькі колективи. Щиро дякували глядачі ансамблю скрипалів «Юні віртуози» і камерному оркестру «Дивертисмент» Дніпропетровського Будинку камерної і органної музики за виконану ними «Мелодію» М. Скорика. А родзинкою цього блоку та, мабуть, і всього концерту була відома і по-різному виконувана пісня «Ой ти дівчино, з горіха зерня», яку виконали солісти Дніпропетровського академічного театру опери та балету Едуард Сребницький та Сергій Гомон. А «допомогав» їм вихованець ДМШ № 14 Валентин Галушко, у якого гарний голос і, мабуть, чудова перспектива...

Добре була сприйнята глядачами пісня «Я відпускаю журавлі», виконана лауреатом різних конкурсів Надією Майстренко з Кривого Рогу у супроводі зразкового театру на льоду «Кристал» з Дніпропетровська і народного театру сучасної хореографії «Лік» з Павлограда. Із захопленням і... тривогою сприймали глядачі «Рок-н-рол», який динамічно виконували із зав'язаними очима члени зразкового клубу «Восторг» з Павлограда.

У цьому ж блоці прозвучала пісня «Днепропетровск — мой дом родной» (музика Г. Мовсеяна, слова Р. Рождественського). Її промовисто виконали солісти театру опери та балету Володимир Гудзь та Олександр Сергеєв у супроводі 5-го військового оркестру 6-го армійського Гвардійського корпусу і військового оркестру 93-ї окремої механізованої бригади.

А наприкінці концерту звучала пісня «Дніпропетровщина моя» О. Левіна і М. Некрича. Здавалося б, вона мала бути фінальним твором. Проте програма свідчила — фінальна пісня О. Левіна і О. Хініча «Ми — надія твоя, Україно», яку виконуватимуть усі учасники концерту. Проте її проспівали лише кілька дитячих колективів чим втратився завершальний акорд концерту і звіту взагалі.

Читачі, мабуть, помітили — ми у своїх розповідях про звіти не вдаємося до критичних зауважень на адресу областей. А ось на позитиві творчого звіту дніпропетровців ще раз хочу наголосити: в області дбають про те, щоб **«Джерело народне зберегти, щоб усе передалось онукам»**, як це зазначалося на обкладинці програми. Що красномовно довели їхня виставка і концерт.

Назву тих, хто (за програмою) підготував концерт. Координатори проекту — заступник голови Дніпропетровської облдержадміністрації **Євгеній Бородін**, заступник голови обласної ради **Андрій Шипко**, автори проекту та режисери-постановники — заслужені працівники культури України **Олександр Соколовський, В'ячеслав Рижов, Ігор Хініч** та ін.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Перед початком концерту на екрані демонструвалися чудові пейзажі цього милого, красивого краю

Старість на узбіччі

Літня жінка покинула дім, не витримавши життя в кримінальному оточенні. Тепер вона мріє про притулок для престарілих. Чи вистачить чуйності у місцевих чиновників?

ТЕОРЕМА БУТТЯ

«Самотня старість: казенний дім чи рідні стіни?» — так називалася публікація, надрукована в «Голосі України» в серпні цього року. В ній порушувалася проблема гідних умов життя для літніх людей, які залишилися без підтримки рідних. Хтось вважає за краще доживати віку вдома, у звичній обстановці, хтось мріє про будинок-інтернат, а хтось — про притулок у монастирі чи благодійній організації.

Повернутися до теми змусив нещодавній випадок...

Поспішаючи на ділову зустріч, помітила на вулиці стареньку жінку, яка спала, розклавшись просто на асфальті біля дорогого магазину чоловічих костюмів. Під головою — засмальцьований шарф, на набряклих ногах — бувалі у бувальцях чоботи. Підійшла, поцікавилася, чи не потрібна допомога. Старенька підвела голову: «Ні, дякую. Я зараз відлежуся і піду. Мабуть, тиск піднявся». Я запропонувала незнайомці викликати «швидку» або відвести до поліклініки поряд. Але наполягання були марні: бабуся злякано відмовлялася. «Мені б поспати. Ніч погано провела. Нічого, все минеться».

Новий будинок-інтернат у Костянтинівці коштував 29 мільйонів гривень.

Забирають із двору і хати все

Моїй співрозмовниці — 74 роки, вона з Єнакієвого. Має там невеликий будиночок, але жити не може. «Син помер, залишилися ми вдвох із онуком. Він наркоман, усю пенсію мою забирав на таблетки. Бувало, прийде: «Бабусю, погано мені, швидко гроші давай!». Такого життя нікому не побажаю», — виливала душу жінка. Зараз онук потрапив до в'язниці, але в хаті, де вже немає нічого цінного, бабуся залишатися боїться: «У нас такий район, самі крадії, бандити і наркомани навколо. Усе в селищі розвалено, люди покидають будинки і йдуть собі. Я картоплю посадила, то тієї ж ночі її у мене викопали. В сусідів курей покрали. Забирають із двору і хати все. Боюся, ще прийдуть і заради грошей мене вб'ють».

Не витримавши такого життя, Валентина Кирилівна (так звати мою співрозмовницю) покинула будинок і поїхала до обласного центру. «Моє прізвище Кононова. Знаєте, письменник такий був? Я добре в школі вчилася, з історії п'ятірку мала. Потім працювала санітаркою і на кухні робітницею. Пенсія невелика, 653 гривні. Раніше менша була. Але мені б вистачало, якби онук не забирав. Пляшки здаю, заробляю потроху». Старенька розповіла, що після приїзду до Донецька знайшла роботу в одному з кафе в підземному переході біля центрального ринку: «Я їм сміття допомагаю виносити, а вони мене за це годують, та ще й спати дозволяють у переході. Іноді на вокзал залізничний їжджу поспати, там не ганяють, але лихих людей багато: сумку якось у мене вкрали. Ще підробляю у багатих бабусь, у під'їздах підлогу мию. Дехто дозволяє там переночувати. А ось сьогодні не було де поспати, то я тут перепочиваю».

Онук усю пенсію забирав на наркотики, а посаджену на городі картоплю викопали крадії.

Співрозмовниця зізналася, що мріє оселитися в якомусь притулку і заходилася розпитувати про такі заклади при релігійних організаціях та цікавилася, де б узяти ношений одяг. На пропозицію звернутися до соцзабезу й оформитися до будинку-інтернату лише махнула рукою: мовляв, не вірю, що допоможуть. Старенька справляла враження акуратної і дуже наляканої людини. Мабуть, життя на вулиці змушує насторожено ставитися до оточуючих. Сумно, але до жінки, яка лежала просто на вулиці (при плюс десяти!), ніхто з перехожих так і не підійшов. На клаптику паперу записала співрозмовниці кілька корисних адрес. Коли ж простягнула гроші, Валентина Кирилівна розплакалася: «Я ще не дожила до того, щоб жебракувати».

Що робити таким старенькими?

Чи зможе бабуся потрапити до казенного будинку-інтернату? Як це зробити? З'ясувати всі деталі випала слушна нагода: саме днями в Костянтинівці урочисто відкривали будинок-інтернат для громадян літнього віку та інвалідів. Переобладнання будівлі колишнього профілакторію тривало три роки і коштувало 29 мільйонів гривень. Ще 1,7 мільйона — дорога до будинку. Парадний вхід і подвір'я мають дуже охайний вигляд. У чистому фойє на стільцях сиділи майбутні мешканці будинку (жінки — в однакових рожевих плетених шапках і шарфах), місцеві пенсіонери та гості з інших інтернатів.

Павло Гаврилович та Віра Сергіївна — одні з перших підопічних нового закладу. Переїхали сюди із Краснолиманського інтернату. Познайомилися десять років тому, коли обидва вже жили в казенних будинках. П'ять років тому взяли шлюб. Тепер мріють, як обживатимуть нову кімнату. Кажуть, подобається все. А от ще одна майбутня мешканка Костянтинівського будинку у відповідь на прохання розповісти про себе залилася слізьми: «Не знаю, як звикатиму до нового місця. Дуже важко розлучатися з тим, до чого звикла. Вчора плакала цілий день і сьогодні плачу». Співробітниці закладу з докором накинулися на мене: «Чого ви до людей чіпляєтеся? Вони й так нервують». Начебто сум за рідною домівкою — не природне почуття, притаманне більшості підопічних, а щось ганебне. Як з'ясувалося потім, особливе ставлення до роботи журналістів («чого ви до людей чіпляєтеся?») — не лише у рядового персоналу, а й у керівництва Костянтинівського інтернату, та про це — згодом.

Мешканці Горлівського будинку-інтернату підтримали ровесників чудовим концертом.

Зате дивовижну чуйність і оптимізм випромінювала Марія Сідельникова із Горлівського будинку-інтернату, яка разом із колегами приїхала привітати новоселів. Марія Михайлівна підійшла до пенсіонерок і стала заспокоювати, розповідаючи подробиці життя в будинку, де вона прожила вже п'ять років. Інші гості влаштували концерт, співаючи пісень і танцюючи під баян. Така підтримка з боку ровесників була для стареньких дуже доречною.

У Костянтинівці переконані, що гроші на будинок-інтернат дала обласна державна адміністрація, а не платники податків.

Після того, як почесні гості перерізали стрічку, комісія рушила оглядати приміщення. В будівлі обладнано медичні кабінети, їдальню, холи для відпочинку. Щоправда, кімнати з акуратно застеленими ліжками виявилися порожніми: перших 25 підопічних, які вже оформилися до інтернату, залишили на першому поверсі, не взявши на огляд. Хоча хотілося б побачити, як знайомляться старенькі з будинком, де проведуть останні роки життя. Та керівництво закладу працювало за своїм «сценарієм», уникаючи запитань представників преси. Директор будинку-інтернату Маріанна Цибульська зачинила двері перед журналістами, заявивши, що в неї — спілкування з керівництвом. Бути присутніми на цьому «спілкуванні» кореспондентам не дозволили. А ще один представник будинку-інтернату — він чатував на дверях, за якими відбувалася розмова, — виправдав начальство так: «Для нас важливіше керівництво обласної адміністрації, ніж преса. Бо адміністрація нам дає гроші».

Для таких працівників зауважу: гроші на соціальну сферу виділяються із бюджету, а бюджет наповнюють своїми податками всі громадяни країни. І завдання преси — показати, куди витрачаються гроші, право суспільства — мати повну інформацію про це. А роль чиновників — сумлінно виконувати свої службові обов'язки та ефективного використовувати бюджетні кошти. За це посадовці, між іншим, отримують зарплату і не повинні очікувати на запопадливі лестощі з боку підлеглих. Але міська влада Костянтинівки та директор місцевого будинку-інтернату, схоже, мають викривлене уявлення про стосунки із пресою та суспільством. На жаль, і заступник голови обласної держадміністрації Олена Петряєва, і начальник головного управління соціального захисту обласної держадміністрації Любов Яковлєва також віддали перевагу спілкуванню з місцевими чиновниками, а не з пресою.

Єдиним, хто терпляче відповідав на всі запитання журналістів, став заступник голови обласної ради Володимир Ішков. За його словами, обласна влада запланувала ремонт у кількох закладах для дітей-сиріт і дітей без батьківської опіки. Крім того, в Костянтинівці планується відремонтувати закритий торік психіатричний стаціонар і зробити на його місці інтернат для людей із хронічними психічними захворюваннями. Таких в області 238, і щонайменше половина з них оселиться в новому закладі. Поки що черга до будинків-інтернатів зберігається: наявних місць менше, ніж самотніх стареньких.

Новий будинок-інтернат у Костянтинівці розрахований на 115 ліжок. Якщо взяти до уваги вартість реконструкції (29 мільйонів гривень), виходить, облаштування одного місця коштувало понад 250 тисяч гривень. Як на мене, за такі гроші можна було б зробити туалет і душ у кожній кімнаті, а не в кінці коридору. Для багатьох стареньких це буде некомфортно.

Ліна КУЦ.
Фото автора.

Валентина Кононова.

НАША ДОВІДКА

Усього в Донецькій області налічується 20 будинків-інтернатів для громадян похилого віку та інвалідів. У них мешкає 6000 осіб.

КРИМІНАЛ

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Медична маска знову стала атрибутом розбійного нападу

В Алчевську затримали зловмисників, які пограбували магазин.

Напередодні вони, надягнувши медичні маски, ввірвалися до приміщення й, погрожуючи пістолетами, викрали грошовий виторг, кілька пляшок горілки та дорогі сигарети. На місце події виїхала слідчо-оперативна група. Приблизно через 40 хвилин у районі іншого магазину наряд патрульної служби затримав трьох підозрілих громадян. При огляді у них виявили стартовий і пневматичний пістолети, перероблені кустарним способом на вогнепальну зброю.

Затримані зізналися у скоєному розбійному нападі на магазин. Як з'ясувалося, 25-літнього ватажка алчевських злочинців раніше вже притягували до кримінальної відповідальності за незаконний оборот наркотиків, крадіжки, розбійний напад і залучення неповнолітніх до злочинної діяльності. Цього року він скоїв низку тяжких злочинів, залучивши в це ще двох 20-літніх юнаків. У ході попереднього слідства з'ясувалися ще три епізоди злочинної діяльності: два розбійні напади, вчинені на ту саме філію комерційного банку, а також збройний напад на аптеку «Здоров'я».

Алла АНТІПОВА.

ДОНЕЧЧИНА

Неповнолітні сестри, які не могли витримувати збиткувань співмешканця матері, просилися до притулку

Мешканка Шахтарська, що на Донеччині, звернулася до міліції зі скаргою на свого співмешканця, який начебто намагався зґвалтувати її 15-річну доньку. Під час розслідування з'ясувалося, що жертвою сексуальних домагань була не лише старша, а й молодша сестра, якій виповнилося десять років.

Як розповіла слідчий Шахтарського міськвідділу міліції Наталія Комаровська, протягом року чоловік чинив розпусні дії із молодшою з дівчат. Старша скаржилася матері на домагання вітчима, але та відмовлялася вірити. У свою чергу, чоловік, усвідомлюючи фізичну перевагу, погрожував дівчатам розправою, якщо ті розкажуть про його «подвиги». Іноді в стані алкогольного сп'яніння бив неповнолітніх, коли ті відмовлялися йому підкоритися.

У службі у справах дітей родину охарактеризували як неблагополучну. Сестри раніше зверталися до служби і просили перевести їх до притулку, тому що вітчим б'є, а мати ніяк не реагує. Після розмов із матір'ю умови проживання на якийсь час поліпшувалися, і дівчата поверталися додому. Зараз вирішується питання про позбавлення матері батьківських прав. Її співмешканцю пред'явлене обвинувачення за трьома статтями Кримінального кодексу: «умисне легке тілесне ушкодження», «замах на зґвалтування» та «розбещення неповнолітніх». Психіатрична експертиза засвідчила, що підозрюваний цілком усвідомлював свої дії і міг керувати ними. Долю зловмисника вирішить суд.

Ліна КУЩ.

Що в почерку твоєму?

Глянути на почерк — і побачити портрет людини, визначити її характер, здібності і навіть заглянути в кар'єрне майбутнє. Хіба не цікаво? Ідея ця надзвичайно давня. Цілком логічно припустити, що народилась вона тоді, коли з'явились перші букви. Бо за написаними рядками так хотілось побачити їх автора. Потім у різні часи цікавість до почерку то яскраво спалахувала, то затухала. Але поступово із фантазій перетворилась на справжню науку.

Рядочок вгору — характер оптиміста

Для Сергія Гонгало жителя села Плужне, що в Ізяславському районі, таке захоплення могло б видатись просто екзотичним. Однак його можна назвати професійним почеркознавцем. Він викладає криміналістику на кафедрі правосуддя в Острозькій академії. На лекціях знайомить студентів із офіційною теорією і практикою почеркознавства. А на факультативних заняттях розповідає охочим ще й про графологію.

Сам же Сергій коли пішов працювати в міліцію, а пізніше навчаючись у вищій міліцейській школі, знав, що криміналісти-почеркознавці відіграють чималу роль у розкритті злочинів. Однак особисто стикатись із цим не доводилось. Аж поки одного-о разу, нудьгуючи на автобусній зупинці, випадково не купив книжку про основи графології. Відтоді й захопився цією наукою.

Щоправда, саме до графології багато хто із науковців та практиків ставиться доволі скептично, не вважаючи її наукою. Бо і справді, вона виникла ще у середньовіччі й розвивалась паралельно із астрологією та гаданням. Графологи досліджували почерк для того, щоб вивчити характер, здібності та нахили людини. Інколи за формою букв, їх нахилом, натиском намагались вгадати зовнішній вигляд, вік, стать людини. З цього приводу були написані цілі трактати.

Дехто з сучасних науковців не надто довіряє цьому. Але тим, хто вірить, що особливості почерку пов'язані з психологічними особливостями кожної людини, визначаються її душевним, розумовим і нервовим станом, цікаво дізнатись про деякі секрети почерку.

Як розповідає Сергій, графолог насамперед огляне всю сторінку. Адже те, як вона оформлена, теж може багато про що розповісти. Так, маленькі відступи і поля можуть вказати на скупість автора. Зрозуміло, що надто широкі можуть свідчити про широку натуру, невміння економити. За широкими полями може критись і хвалькуватість.

Прямі й спокійні рядки вказують на таку само пряму і впевнену натуруУ надто честолюбних рядки піднімаються вгору, а у людей невпевнених, незадоволених собою вони сповзають вниз. Коли ж вони звиваються змійкою, то їх міг написати природжений дипломат, але доволі непостійна та нетерпляча людина.

І нарешті самі букви. Чіткі і великі можуть свідчити про енергійність, відкритість, здатність швидко знаходити спільну мову з іншими. А от маленькі характерні для людей поміркованих, обережних, часто замкнутих у собі. Якщо букви наче розсипаються у словах, не зв'язані між собою, то це може говорити про мрійливість і непрактичність натури. М'яка, чутлива людина виводить на папері округлі букви, а от для егоїста характерні гострі, колючі знаки. Коли ж почерк надмірно стилізований і підкреслено вишуканий, це говорить про самовпевненість, а інколи -- про наявність шизофренії.

Записка — як відбитки пальців

Останнє твердження викликало певне здивування. Адже мати гарний, чіткий і зрозумілий почерк — мрія багатьох. Але ж це не може означати якусь епідемію. Зрештою, писати гарно всіх нас навчають на уроках письма у першому класі.

— Так, — погоджується співрозмовник. — Але хіба багато людей ми знайдемо із таким зразковим почерком? Хоча б яким старанним був учень, але з часом букви самі починають стрибати, викручуватись, нахилятись то в один, то в інший бік. І від цього нікуди не подінешся — це дається взнаки все те, що і складає особистість людини.

Ось тут, якщо відкинути будь-яку містику і намагання заглянути в душу людини, що й роблять графологи, то вступає в силу почеркознавство. Адже почерк людини — це така ж особистісна характерна ознака, як, скажімо, і відбитки пальців. Тому за ним доволі просто ідентифікувати людину. А підробки хороший почеркознавець дуже легко відрізнить від оригіналу.

Сергій Гонгало вчить своїх студентів, як побачити за допомогою списаного листка місце, де він був написаний, чи було людині в той момент комфортно, або навпаки — холодно чи жарко, хвилювалась вона чи була спокійна. Все це важливо для розкриття злочину. Інколи почерк може підказати професію. Скажімо, якщо букви написані з великим притиском, це може означати, що у людини велика сила в руках, і вона може бути спортсмен чи тим, хто постійно має справу з великими тягарями.

За почерком, врешті-решт, можна поставити і певні діагнози. Нервові розлади, паралічі — завжди позначаться на письмі. Так само як і певні порушення зору. Зрозуміло, що маючи такі ознаки, криміналіст може звузити коло підозрюваних.

Замість агітації — лише підпис

Для того, щоб навчитись «читати» почерк, мало знати лише теорію, треба переглянути сотні й тисячі зразків, щоб навчитись бачити те, що написано не тільки між рядками, а й між буквами. Хоча Сергій Гонгало не розшифровує почерки на замовлення, проте із зацікавленістю відгукнувся на пропозицію охарактеризувати підписи політиків, зокрема, кандидатів у Президенти.

— Завдання було не з простих через те, що дуже часто політики хитрують зі своїми підписами, — зізнався експерт. — Скажімо, на фінансових документах ставлять один, під офіційними документами — другий, в особистих листах — третій. Дуже часто перед широким загалом постає не оригінал, а факсиміле. А воно, зрозуміло, виготовляється з особливою старанністю, тому, не виключено, що гірші риси приховуються, а кращі, навпаки, -- виставляються на показ.

Зразок підпису Володимира Литвина був взятий просто з рекламного щита. Як вважає графолог, його поставила людина -- тактик, економна, честолюбна, горда, яка прагне до високих результатів. Для неї характерна дисциплінованість і намагання довести справу до кінця, тому вона -хороший виконавець. Може бути обережна і скритна, але разом із тим може сказати правду в лице. Дещо завищена самооцінка компенсується почуттям незадоволення зробленим, бажанням переробити щось по-іншому, краще. Загалом — це людина незалежна в поглядах та думках.

Важко судити, наскільки правдивим і точним вийшов цей психологічний портрет. Втім, не можна заперечувати, що графологія за кілька століть накопичила-таки чималий досвід, тож до її порад і висновків можна прислухатись.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото з архіву Сергія Гонгало.

П'ятірку найвидатніших на Рівненщині очолив Тарас Бульба-Боровець

З нагоди 70-річчя з часу утворення Рівненської області проведено інтерактивне опитування щодо найвидатнішого рівнянина всіх часів.

До п'ятірки переможців голосування увійшли: Тарас Бульба-Боровець (1908—1981) — діяч українського повстанського руху часів Другої світової війни, засновник та командувач УПА; княжна Гальшка Острозька (1539—1582) — фундаторка Острозької академії; князь Василь-Костянтин Острозький — (бл. 1524/1525—1608) — український магнат, воєвода Київський, маршалок Волинський, політичний і культурний діяч, один із найзаможніших і найвпливовіших магнатів Речі Посполитої; Микола Ковальський (1929—2006) — доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України; Володимир Короленко (1853—1921) — письменник, журналіст, публіцист і громадський діяч.

Експертна рада з числа науковців, краєзнавців, журналістів та літераторів, яку очолив ректор Національного університету «Острозька академія» Ігор Пасічник, на основі результатів голосування зафіксувала першість за Тарасом Бульбою-Боровцем **(на знімку)**. Він народився в селі Бистричі на Рівненщині. На початку німецько-радянської війни сформував і очолив партизанські відділи «Поліської Січі». Наприкінці листопада 1943 року був заарештований гестапо у Варшаві та ув'язнений у концтаборі «Заксенхаузен». Звідки його звільнили у вересні 1944 року. З 1948 року жив в еміграції у Канаді, створив Українську національну гвардію, брав участь у керівництві Спілки визволення України.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото з архіву.

Прямі й спокійні рядки вказують на таку само пряму і впевнену натуру

Біди Іраїди

Не той злодій, якого повісили, а той, кого піймали на крадіжці.
Чеське прислів'я.

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У списку визнаних церквою людських гріхів байдужість не значиться. Та саме вона, гадаю, є причиною всіх бід. Тільки байдужість наших ближніх і можновладців робить життя людей нестерпним. У цьому переконалася, зокрема, Іраїда Фролова, яка понад п'ять літ і зим ходить колами чистилища, домагаючись правди і справедливості. Однак чесноти ці знаходяться, вочевидь, за сімома замками у кабінетах черствих чинуш.

Підказки для слідчих

Доля випробовувала жінку з юності. Передусім нещасливим заміжжям. Єдиною її втіхою завжди були син і донька, народжені в двох шлюбах.

Утім, Іраїда Вікторівна ніколи не корилася обставинам і щоразу з новими силами торувала свій шлях, в кінці якого вона бачила благополуччя дітей. Дорога та привела згорьовану матір до Італії, де, як і тисячі співвітчизників, заробляла на весілля, навчання, житло своїх чад. Працювала на кількох господарів, не знаючи ні обідньої перерви, ні вихідних.

І вже, здавалось, вирвалась із пазурів злиднів. Однак випробовування тривало.

У серпні 2004-го сильну жінку вкотре вибило з колії. Цього разу сталося непоправне: загинула 21-річна донька Катерина М. Її бездиханне тіло знайшов у трикімнатній квартирі колишній зять Фролової Михайло. Він і зателефонував у міліцію.

— Я одразу запідозрила його в причетності до трагедії, — згадує Іраїда Вікторівна. — Міркуйте самі. Донька з Михайлом розлучена судом у 2003-му, але свідоцтва про розірвання шлюбу вони не отримали. Цією формальною дрібницею він і скористався згодом.

За словами Фролової, подружжя не ладило. Ревнивий зять дружив із «зеленим змієм» і сумнівними приятелями. Іраїда Вікторівна стверджує, що пияцтво та «неодноразове побиття доньки» і стало причиною розлучення. У матеріалах кримінальної справи є показання свідків жорстокого виховання Каті...

ПОСТАНОВА
про відмову у відкритті виконавчого провадження

16.10.2008 р. Севастополь

Мною, старшим державним виконавцем ВДВС Нахімовського РУЮ м. Севастополя Васільцов Д.Д.,
розглянуто заву стягувача про примусове виконання виконавчого документа - виконавчий лист № 2-4141, що видав 27.02.2008 р. Нахимовский районный суд г.Севастополя, про стягнення з боржника (Майоров Михаил Вячеславович) на користь стягувача (Фролова Іраїда Викторівна) суми у розмірі 0.00 грн. (Ноль грн 00 коп), що вступив у законну силу (набрав чинності) 14.08.2008 р.
У процесі проведеної перевірки **встановлено:**
Данное решение суда ранее было исполнено согласно ст.37, п.8 Закона Украины "Об исполнительном производстве", оконченное исполнительное производство не может быть начато вновь, согласно ст.38.ч.1Закона Украины "Об исполнительном производстве".
Враховуючи викладене, керуючись п. 7 ч. 1 ст. 26 Закону України "Про виконавче провадження",.

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Відмовити в прийнятті до провадження виконавчого документа та у відкритті виконавчого провадження з примусового виконання виконавчого документа: виконавчий лист № 2-4141, що видав 27.02.2008 р. Нахимовский районный суд г.Севастополя.
2. Копію постанови направити заявникові.

Постанова може бути оскаржена заявником відділу державної виконавчої служби Нахімовського Районного управління юстиції у м. Севастополі або до відповідного суду в 10-денний строк з моменту її одержання.

Чужа сім'я — загадка. Але наступні події зміцнили Фролову в правоті та породили багато запитань, на які мають відповісти місцеві пінкертони.

Є свідчення сусідки про те, що в день смерті Каті в її під'їзд заходив незнайомець з Михайлом.

Убита горем матір заявляє, що ревнивець, знаючи наміри Каті вийти заміж, прагнув перешкодити цьому. Ще один мотив для злочинних дій — квартира... Зрештою, це лише підказки для слідства.

Достовірно відомо: зять і його тесть Олександр, Катін батько, подарували (?!) свої частки — 3/4 квартири — якійсь Фуфлотовій **(прізвище змінено. — Авт.)**, а та, недовго думаючи, продала «манну небесну» Т. і Г. Фроловій дісталася кімнатка.

Чому не скористалася першочерговим правом викупу часток щедрих та люб'язних колишніх зятя і чоловіка, питаєте?

— Мене ніхто не попередив про торги, усе було нотаріально оформлено без мого відома, — розводить руками власниця кімнати у чужій тепер квартирі. — Я звернулася до суду, який розглядав справу 30 (!) місяців і відмовив мені у задоволенні позову. За вердиктом виходить, що я знала про відчуження двох кімнат і нічого не зробила, аби викупити їх. Ви повірите в таке?

Ленінський райсуд (головуючий Проценко), а за ним колегія Севастопольського апеляційного повірили.

Невиконавча служба

Біда одна не ходить. Зразковий батько Насті Михайло зачинив перед Іраїдою Вікторівною двері, за якими живе онука. Анастасії було два роки, коли загинула мама Катя. Маленьку тоді забрала на вихідні родина Михайла і більше дитина неньки не бачила.

Фролова нині не спілкується з онукою. Бабуся впевнена, що дівчинку виховують в атмосфері ненависті до неї.

А головне — не дозволяють побачень. Навіть після відповідного рішення суду. Між іншим, позиція відділу державної виконавчої служби Нахімовського району, м'яко кажучи, дивує. Отримавши виконавчий лист від 27.02.08 р. «про зобов'язання боржника не перешкоджати Фроловій І. В. у зустрічах з онуком», виконавець С. Зелепухін 27.06.2008 р. виніс постанову про закінчення провадження. Підстава? «Рішення суду виконано. Зустрічі забезпечені».

Може, Фролова, зустрівшись раз чи два з дівчинкою «по неділях з 9-ї до 12-ї години у відсутність батька...», як визначено судом, задоволена і більше не хоче побачень? Хоче! Але держвиконавець вирішив: «Достатньо!».

Суд на це іменем України визнав неправомірною постанову Зелепухіна і ухвалив повернути виконавчий лист «для подальшого виконання». Старший держвиконавець Д. Васільцов у жовтні 2008-го офіційно відмовляється прийняти документ до провадження. Підстава? Дивись, мовляв, постанову Зелепухіна: рішення виконано. Його постанова у травні 2009-го теж визнана судом неправомірною. І що? Нічого.

У держслужбі району мені вперто доводили: Феміда не вказала, на який термін (до 10-річчя, 20-річчя чи на все життя) Анастасію може відвідувати бабуся Іраїда. Але, панове бюрократи, вам суд підказав: не знаєте, як виконувати рішення — зверніться до нього, роз'ясніть. Не соромтеся, адже йдеться про елементарні права людини. Зарадьте осиротілій жінці. Адже біда її не остання.

Як мокре горить

Головний біль і знущання майже чотири роки Іраїда Вікторівна терпить від... адвоката Діскарьова **(прізвище змінено. — Авт.)**. Цей горе-захисник справно і добросовісно брав гроші, але нічого, за словами Фролової, не робив. Він слідчим навіть до справи не був допущений.

Нині в суді, який розглядає заяву обманутої, відповідач фактично не з'являється. А Феміда цього, схоже, не бачить (ще б пак — очі ж закриті) і не притягає адвоката до відповідальності. Не залучає і міліцію для примусового приводу негідника, вибачте, «захисника» до залу засідань. А той відбивається, до речі, не тільки від змученої позивачки. За ним «полює» й дружина, якій він не платить аліменти.

«На бездіяльність Діскарьова я поскаржилась в кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури Севастополя. Отримала відписку: дані про порушення Діскарьовим адвокатської етики не підтвердились.

Тоді я звернулась до слідчого, який вів справу загиблої доньки... Він шокував мене повідомленням про те, що Діскарьов участі в досудових слідчих діях не брав і не міг брати, оскільки представником моїх інтересів слідчим органом не визнавався...».

Із листа І. Фролової.

Авторка листа до редакції бореться за справедливість водночас на чотирьох «фронтах». Бездушні «родичі», що нахабно і цинічно нагріли руки на квартирі; байдужі виконавці судових рішень; аморальний адвокат із загребущими лапами — це квіточки порівняно з правоохоронцями, які ведуть слідство, як мокре горить.

Нагадаю: Катерину М. у власній квартирі мертвою знайшов колишній чоловік 24.08.04. Тоді ознак насильницької смерті на трупі погононосії не виявили. Що 21.09.04 і дозволило старшому слідчому прокуратури Ленінського району Прохоренку відмовити в порушенні кримінальної справи — за відсутністю події злочину. Відмовив і, вочевидь, забув одразу повідомити про це зацікавлених осіб, яких сам же постановою «уведомить». Лише 22.06.05 (!) дізналася мама Каті про титанічний труд слідчого. І підняла на ноги високопосадовців.

Прокурор Ленінського району Карпєєв (мабуть, після підказок зі столиці) 11.08.05 постанову підлеглого скасував як передчасну і порушив кримінальну справу за фактом завдання тяжких тілесних ушкоджень. Згодом злочин перекваліфікували на ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство).

«Згідно з актом судово-медичного обстеження трупа М. виявлено ізольоване пошкодження — «переломы обоих рогов подъязычной кости» (свідчення того, що жінку задушили? — Авт.).

(Із постанови прокурора).

До уваги міністрів

Минуло понад чотири роки. Розслідування, з усього видно, зайшло в кут, справа блукає між інстанціями. Причому швидкість того блукання залежить від активності Фролової. Пише скарги — справа рухається від прокуратури до міліції, мовчить — припадає пилом.

...Приїхав я у місто-герой і того ж дня завітав до міської прокуратури. Хотів з перших вуст почути: чому? як? коли? Із колегою, власкором Миколою Магдичем, просиділи в вестибюлі понад дві години. Вислухавши душевну інформацію прес-секретаря про зайнятість усіх працівників і відсутність начальства ми пішли геть. Правда, з надією, що нас завтра, як обіцяли, знайдуть і запросять.

«Завтрак» подали о 14-й, назвавши прізвище погононосія, який має доручення зустрітися з кореспондентом «Голосу України».

Він по телефону у п'ятницю по обіді щиро зізнався, що журналіст звалився як сніг на голову, тому до розмови відповідальна особа не готова. Призначила рандеву на... понеділок. Може, не знав, що відрядження на вихідні не дають? Як на мене, просто знущався. Як над Фроловою знущались всі «герої» цієї драми...

...У понеділок мені в Київ зателефонувала Іраїда Вікторівна і повідомила, що зустріч з нею Особа планує після розширеного засідання силовиків, на якому обговорюватимуть справи-«висяки» і вже тоді...

Локшину в Севастополі виробляють, переконався, в багатьох відомствах тоннами. Чи знають про цю продуктивність пани міністри Луценко і Оніщук та Генпрокурор Медведько? Гадаю, ні. Чи не тому локшина успішно і безкарно вішається на вуха жертв брехні та свавілля?

А винні в цьому ми! Наша мовчазна байдужість спонукає погононосіїв та чинуш до беззаконня.

Я не правий, панове?

Іван ІЛЛЯШ.

Севастополь.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДО ДОШКИ!

Чиє б нявчало, а твоє б мовчало

Щось часто останнім часом виступає на радіо, УТ–1 один із проректорів столичного університету N, до якого я мав необережність віддати на навчання сина. Його прізвище чудне, а ім'я — Валерій.

Цей політолог лише негативно відгукується про дії уряду, парламенту (якщо йдеться не про «його друзів»), навіть позитивні для народу й держави. І так палко захищає своїх, ніби він — адвокат у суді.

А за такої упередженості напрошується народне крилате: «Чиє б нявчало, а твоє б мовчало».

Про якість організації навчально-виховної роботи у згаданому ВНЗ багато повідомлялось на сторінках ЗМІ. Але чомусь керівництву прощається багато гріхів.

Гадаю, на тлі заяв про честь і совість перших осіб держави варто навести хоча б один приклад про подібні чесноти заявників. Їх безліч.

Адміністрація університету, посилаючись на кризу, не забарилась підняти плату за навчання на десятки відсотків. Але ж ми, батьки студентів, так і громадяни України, як і викладачі N. Ми теж збідніли. Проте промовчали, вважаючи, що оті відсотки підуть на підвищення зарплат викладачам, яка є ніби найнижчою серед університетів (про що адміністрація хвалилась перед абітурієнтами).

Та ба... Дуже чесна і совісна (як, схоже, вважає проректор і політолог Валерій) адміністрація університету з січня 2009-го скоротила навчальну програму на чверть, щоб... зменшити зарплату викладачам. Спочатку урізали надбавку ветеранам, згодом ще на 25 відсотків — усім педагогам. Їх змусили писати заяви на відпустки за свій рахунок. Виходить, батьки заплатили за те, щоб дітей позбавили можливостей отримати повний обсяг знань.

Та і цього для морального керівництва N виявилось мало. Зарплату почали затримувати на місяці. Недавно викладачам кинули, як кістку, 500 гривень за... жовтень.

Зазначу, що батьки оплачують навчання авансом. І зарплату викладачам можна було б платити двічі на місяць і вчасно, як це робиться в державних університетах.

Отакі мораль і совість у керівників, котрі демократично, чесно й завзято критикують керманичів своєї держави, щоправда — небезпідставно... Небезпідставно.

Петро,
батько студента.

Київ.

«Урок» триває

ПІДВОРІТТЯ

Служба у справах дітей міської ради і правоохоронці проводять операцію «Урок», мета якої — виявлення та повернення до навчання учнів.

«Героями» заходу стали школярі, які з 1 вересня не сіли за парти, схильні до систематичних пропусків занять, виховуються у неблагополучних сім'ях.

За цей період здійснювався контроль за відвідуванням, вивчалась робота педагогічних колективів з батьками та учнями, які перебувають на шкільному обліку. Крім того, провели рейди в окремих комп'ютерних клубах.

Під час операції з'ясовувались причини пропусків уроків. Направлено в правоохоронні органи матеріали щодо притягнення до відповідальності 11 громадян, які неналежним чином виконують батьківські обов'язки...

Гострою залишається тема здобуття освіти циганами та дітьми, що приїхали з країн близького зарубіжжя. Батьки оформлюють дитину до школи, вона відвідає кілька уроків, а потім не з'являється. Причини різні, одна з них — відверта байдужість дорослих.

Утім, таке ставлення до освіти виявляють і окремі співвітчизники. Службі доводиться докладати чимало зусиль, роз'яснюючи батькам і неповнолітнім вимоги чинного законодавства про обов'язкову загальну середню освіту.

Як свідчить практика, підлітки, котрі не відвідували школу, чудово реалізовують себе в професійних ліцеях. Один із випускників дев'ятого класу пояснив працівникам служби: «Я для школи вже дорослий. Що хочете робіть — не піду до класу». А от ази будівельної справи він здобуває залюбки.

Однією з причин систематичних пропусків уроків є негативний вплив «лідерів», які своєю поведінкою негативно впливають на слабших однолітків, нав'язують свою точку зору, керують ними.

На обліку в службі перебував підліток, який жив у своєму світі, де він є неперевершеним. На зауваження вчителів учень відповідав: «Нічого, якось воно буде, мама мене завжди відстоїть». Мати на записи в щоденнику сина теж реагувала своєрідно і писала відповіді: «То навчіть мою дитину правильно поводитись, не зривати уроки, не ображати однокласників тощо».

Для своїх однолітків цей підліток — царевич. Щоб огородити своє чадо від негативного впливу, одна сім'я навіть змінила місце проживання, проте дитина втікає з дому і мчить до свого кумира. Батьки вже замислились, чи не влаштувати хлопчика в інтернат.

Ще один випадок неправильного сімейного виховання. Учень не відвідував школу в зв'язку з хворобами, які діагностувала сама мати. Вона свідомо не відправляла сина до закладу, днювала з ним у поліклініці, консультувалась. Лікарі тільки розводили руками, бо не бачили підстав для перебування хлопчика на домашньому стаціонарі. Мати ж переконувала, що він серйозно хворий, йому потрібен особливий режим. На вулицю старшокласник виходить у двох шапочках, обмотаний шарфом навіть при незначному похолоданні. Удома не вмикається телевізор, усі розмовляють пошепки.

То яким буде майбутнє дитини? Чи не перекреслила мати своїми «тепличними» методами шляхи синові до освіти, професії, особистого життя?

Вважаю, в школах виховна робота повинна поєднувати аспекти індивідуальних заходів і з школярами, і з батьками. Доцільно частіше організовувати в навчальних закладах батьківські лекторії. Варто порушувати питання психологічного контакту старшого і юного покоління, сімейного виховання. У приватних розмовах у жодному разі не повинен страждати авторитет учителя, навіть якщо він припустився помилки. У дитини виробляється своє особливе сприйняття фактів, а в силу недостатнього життєвого досвіду вона не завжди здатна адекватно оцінювати ситуацію, що подекуди спричиняє порушення дисципліни, ігнорування уроків чи настанов учителів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Організатори «Уроку» дійшли висновку, що не слід обмежуватись певними часовими рамками його проведення, необхідно протягом усього навчального року контролювати дітей, проводити профілактичні заходи з ними та батьками.

Лариса СУВІЛОВА,
заступник начальника служби у справах дітей міськради.

Хмельницький.

Щоб не маніпулювали оцінками

РЕЗОНАНС

Узятися за перо спонукала мене стаття Ярослава Кіницького «Тестування не розв'яже всіх проблем» («Голос України» за 5.11.09).

Потрібно зберегти, на мою думку, триступеневу середню освіту. Зокрема, я погоджуюсь з тим, що 12-річне навчання в школі може бути для багатьох 10-річним. Але я проти, щоб залишати учнів на повторний курс. Діти повинні переводитись незалежно від оцінки з тих чи інших предметів. За винятком випадків, коли знання рідної мови та історії України незадовільні. Материнську мову та історію країни мусить знати кожен.

Слід, вважаю, відмовитись від усного оцінювання знань, коли вчитель може маніпулювати оцінкою. Не завжди вона об'єктивна і справедлива. Оцінювання знань учнів не повинно залежати від настрою вчителя і його симпатій.

Я категорично проти методу оцінювання праці вчителя, запропонованого автором статті.

Вихованці знають, що наставник вимушений ставити високі оцінки, бо від цього залежить його заробіток. Тому вчитель більше залежить від учня, ніж учень від вчителя.

У документі про закінчення певного ступеня освіти повинні бути оцінки, які відображають дійсний рівень знань.

Педагога слід відгородити від будь-яких чиновників. Оцінка роботи школи має залежати від рівня викладання предметів, роботи з виховання в учнів патріотизму, працелюбства, моральних якостей, а не від кількості вступників у вищі школи.

Щодо здобуття вищої освіти. Тільки тестування дає однакові шанси всім випускникам стати студентами.

Будь-які пільги при зарахуванні до ВНЗ мають бути скасовані, але у разі рівних балів перевага повинна надаватись сільським дітям і сиротам. Всі випускники вузів, які навчались за державний кошт, мають відпрацювати за направленням не менше п'яти років. Інакше мусять повернути кошти, витрачені на їх навчання в трикратному розмірі.

С. ГОЙ,
відмінник освіти, 77 років.

с. Корчин
Радехівського району
Львівської області.

Недолюблені

ТЕМНИЙ КУТ

Фахівці визнають: шкільне насилля зазвичай похідне від насилля в сім'ї. Тому логічно припустити, що достатньо «підтиснути» міліції зі свого боку, а педагогам — зі свого, і, дивись, щезне потік негативної інформації про навалу жорстокості та нетерпимості в школі. На жаль, об'єднання двох фронтів — міліцейського та освітянського — на противагу моральному «іржавінню» підростаючого покоління так і не відбулося. Декларувати і звітувати, звісно, є про що, а от якщо зайти до школи, клубу, під'їзду...

Із тим, що насилля в сім'ї і школі нерідко проходить повз службовий інтерес інституцій, покликаних опікуватися щасливим дитинством, погоджується начальник Департаменту кримінальної міліції у справах дітей полковник міліції Тетяна Бухтіарова. Останнім часом спостерігається стійка тенденція до зниження криміногенності дитячого середовища, зокрема, зменшення кількості тяжких злочинів. Але це досягнуто скоріше силами окремих ентузіастів у тій же кримінальній міліції і освітянській галузі.

Про негуманне ставлення до дітей свідчить і той факт, що держава не забезпечує їм прожитковий мінімум. Нехтування їхніми інтересами та потребами — чинники поширення насильства. Система освіти за допомогою міліції може впоратися із ним, упевнена директор Міжнародного гуманітарного центру «Розрада» кандидат психологічних наук Валентина Бондаровська.

«Як психолог-практик можу зазначити, що в країні дуже багато недолюблених дітей, — зазначає вона. — Нелюбов і непоступливість дорослих можуть призвести до трагедії. Приміром, я знаю жахливу ситуацію, яка розвинулася в одній з родин Голосіївського району столиці. Там непорозуміння й конфлікти поміж домочадцями отримали зовсім неочікуваний наслідок — дитина через постійне нервове напруження і виснаження раптово захворіла на лейкемію».

Здається, принижена дитина не знущатиметься над власними чадами. У дитбудинках і в «дитячій міліції» ми часто чуємо запевнення маленьких, яким добряче перепало від долі й батьків, що хто-хто, а вони «ніколи-ніколи» не питимуть, не колотимуться, не битимуться, не крастимуть і ще багато чого «не».

На жаль, подеколи жертви домашнього, вуличного, шкільного й іншого насильства не тільки не уникають моделі такого ж ставлення до близьких (як різновид підсвідомої психотерапії, своєрідної сатисфакції за колишні утиски), а й часом стають демонічнішими адептами тих чи інших вад.

Валентина Бондаровська зазначає, що сучасна педагогіка демонструє безсилля в запобіганні конфліктів у навчальних закладах. І збільшення сюжетів та статей у ЗМІ про бійки у школах, про зйомки в освітніх храмах відео й поширення його в Інтернеті, про вчительську тиранію і появу батьківської «вендети», віддзеркалює хворобу росту системи освіти. Одним із «вірусів» такої хвороби є штучна відстороненість значної частини педагогів від виховання. Дехто з «сіячів науки» вважає, що їхня місія полягає виключно у викладанні предмету — все інше є справою сім'ї або держави.

— Згадаймо про практику, найширше застосовану до жертв насилля, яка зводиться до мінімальної психокорекції і переведення дитини до іншого навчального закладу, — зауважує пані Бондаровська. — Вчительський корпус здебільшого намагається корпоративно захищати честь мундиру після бою, аніж брати участь у виявленні проблеми ще у зародку. Тобто із насильником, тими, хто його підтримав, і об'єктом знущань школа не завжди намагається знайти порозуміння. Цей шлях найдовший, непростий, але у разі успішної стратегії є навдивовижу ефективним. Прикро, та деяким педагогам простіше зайняти позицію «незнайки», ніж визнати свої помилки. Мовляв, витуримо скривджене дитя у сусідню школу і припинемо усіляке моралізаторство й терзання. Педагог у школяреві зазвичай бачить вдячного учня, забуваючи, що він, перш за все, дитина.

Геннадій КАРПЮК.

Київ.

ВІД ВЕДУЧОГО. Запрошую освітян і батьків до обговорення проблеми насильства у школі. Як його викоренити, як покінчити з байдужістю окремих педагогів до долі так званих «важких» підлітків? Поділіться досвідом, порадьте, висловіть побажання. Розкажіть про те, як у вашій школі захищають права та інтереси дітей.

Який у мене статус?

ЩОДЕННИК СПОГАДІВ

Мене мучить питання, який у мене статус: учасник Великої Вітчизняної війни чи учасник бойових дій?

У тридцятих роках я залишився круглим сиротою. Виховувався в дитячому будинку в місті Переяслав-Хмельницький. Там мені дали прізвище Невідомий Альоша, написали, що народився 1929 року в Києві. І все.

Коли у 1934-му перебороли голод, до нашого дитбудинку почали приходити дядьки й тітки й забирати дітей. Мене теж хотіли усиновити, але з якихось причин керівництво не дозволило.

У 1940 році в дитбудинку з'явився старший хлопець і сказав, що я — його брат. Звали його Діденко Іван Павлович. Він і мене переписав на своє прізвище й став я — Діденко Олексій Павлович. Ваня розповідав, що наших батька й маму помилково засудили, і вони відбувають покарання в Оренбурзі (тоді Чкалов), але незабаром їх випустять. Батьків ми так і не дочекалися. Коли почалася війна, Ваню з перших днів забрали в армію, йому було 19 років, а мені — 12. І так ми розлучилися на все життя.

Разом з вихованцями дитбудинку й жителями, що залишилися в місті, я копав окопи, допомагав будувати. А найжахливіше було, коли ми після кожного нальоту фашистської авіації збирали у вирвах від бомб розірвані тіла й ховали...

Наш дитбудинок не встигли евакуювати. Втекти від німців вдалося тільки декільком хлопцям. З великими пригодами восени 1941 року ми опинилися в місті Серафимович (тоді Сталінградської області). Зиму пережили не всі. Навесні перед наступом німців на Сталінград знову в наших дитячих руках були лом, кирка, лопата — й знову ховали загиблих. Братські могили — все в тих самих вирвах, а замість хрестів — стабілізатори від бомб.

Добре пам'ятаю евакуацію нашого дитбудинку в Сталінградське пекло. На тім шляху ми залишили дві великі могили. Чудом уникли загибелі всього дитбудинку. На наших очах фашисти знищили вузлову станцію Іловлю. Був підірваний і міст через річку.

Нарешті ми потрапили в місто з тисячами біженців, які також чекали якого-небудь «плавзасобу», щоб перебратися на лівий берег Волги. З багатолюдної пристані нас забрав військовий командир — рити окопи. А буквально через два дні німецька авіація розбомбила склади пально-мастильних матеріалів, які були нагорі над пристанню, і тисячі тонн пального морем полилося на нещасних, що очікували. Розповідали, що в тій трагедії згоріли заживо більше п'яти з половиною тисяч чоловік — від дітей до старих...

У місті не залишилося жодного уцілілого будинку... Нарешті нас посадили на перевантажений біженцями старенький корабель «Молотов». Тільки ми відпливли, нас наздогнав білий красень із бортовим написом «Чайковський». На його палубі були діти, одягнені в гарні шортики й матроски. Обганяючи нас, вони дражнилися, прикладаючи розставлені руки до носа. Так, ми їм заздрили. Але тільки-но високий корабель почав віддалятися, як на ньому виріс величезний стовп вогню. Через кілька секунд «Чайковський» зник у Волзі...

А далі — «Чорний Яр», Астрахань, село Ільїнка. Ті самі окопи й братські могили. Якось нас знову посадили на величезний сталевий корабель, на якому були і діти, й старі, і солдати. Нашому дитбудинку виділили один трюм, де ми й спали. Пливли серед безлічі розбитих і обгорілих уламків кораблів. У відкритому морі на наших очах було розбито танкер з нафтою, що прямував з Баку до Астрахані. А потім літаки бомбили й наш корабель. Що було далі — не бачив, бо всіх дітей загнали в трюм і задраїли люк. Завдяки матросам і солдатам, які зуміли загатити пробоїни, корабель не затонув — наполовину затоплений він все-таки тримався на воді. Про ті жахи страшно згадувати: чотирнадцять діб без їжі й води. Нас випадково знайшов буксир і притяг до Гур'єва. На підводи «швидкої допомоги», запряжені конем і верблюдом, пасажирів виносили на руках. Напівживих вихованців дитбудинку залишилося п'ятеро: я, Діда, Зайка, Мадовський, Пєтухов і директор Поліна Кузьмівна.

Після місячного перебування в лікарні нас посадили в маленький двохосьовий товарний вагончик. Ми опинилися в дитбудинку Джамбула (Казахська РСР), де я освоїв фах сільгоспмеханіка. Після чотирьох років роботи механізатором мене призвали в армію. Служив з 1949-го по 1953 рік. А після — прокладав першу борозну «цілинної епопеї».

Одружився, народилося троє дітей.

У 1984 році в 55 років вийшов на пенсію, але продовжував трудитися. Коли Україна стала незалежною, наш завод опинився в руках одного власника, під виглядом колективної власності. Хтось одержав сертифікати на величезні суми, а нам, пенсіонерам, нічого не дісталося.

У 1992-му були внесені зміни в законодавство про надання пільг учасникам Великої Вітчизняної війни. У кого не було документів, тим дозволялося знайти двох свідків. Так, у місцевих жителів «свідків» було досить, а в мене, на жаль, — ні документів, ні свідків. Я виявився у своїй країні чужинцем. Про Переяслав-Хмельницький, Серафимович, Сталінград — годі й думати. Писав я в різні архіви, але одержував одну відповідь: «Архіви не збереглися».

І тільки за допомогою Ради ветеранів України мені видали свідоцтво учасника війни. У першому рядку трудової книжки було написано, що в 1945 році наказом № 265 мене направили на роботу в Караспанську МТС. Прочитавши, лише махнули рукою, бо свідоцтво мені повинні були видати в перший день! А ця недбалість мені коштувала поневірянь з 1992 року по 2001-й!

Мій колишній товариш — заступник командира дивізії Іван Лаврентійович, полковник у відставці казав, що мені повинні були дати учасника бойових дій. На жаль, він пішов з життя...

Олексій ДІДЕНКО,
учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід II групи

Івано-Франківськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Дуже хочу сподіватися на краще

ЛИСТ-СПОВІДЬ

Мені вже за п'ятдесят. Із цього «ярмарку», якою стала моя Україна, прийшов пішки з порожнім мішком. Усе, що маю, це — стареньку дерев'яну хату, літню кухню і хлів, який скоро розвалиться. Такий спадок залишили мені батьки. Але, чи мій він, чи не мій, — не знаю. Щоб його узаконити, потрібні гроші, яких у мене немає. Ще недавно отримував допомогу в Центрі зайнятості, але виплати закінчилися.

Здається, що процедуру з оформлення спадщини міняють щороку, поки візьмеш одну довідку, потрібна вже інша. Назбирав трохи грошей, заплатив 630 гривень, а далі — треба ще. Не знаю, коли й назбираю необхідну суму.

Живу один, кому потрібен із таким спадком? Старші брати і сестри мають своїх онуків, правнуків. А до мене немає нікому діла.

Прикро мені за своїх батьків, які за життя нічого доброго не бачили, окрім поневірянь і бідності. Батько пройшов до Берліна, служив в окупаційних військах, а пенсію отримав за чотири місяці до своєї смерті. Матір виховувала нас сімох, тяжко працювала.

Коли Україна отримала незалежність, у мене були великі сподівання. На радостях я навіть написав такі рядки:

Забуяла Україна жовто-синім цвітом.
Україно, мати рідна, вільно будеш жити!

Та за останні роки «реформатори» зуміли розвалити надбане і збудоване прийдешніми поколіннями. Фактично втрачено інфраструктуру. Україна стала суцільним базаром, на якому одні жиріють, а інші бідують.

Подивишся на убогі села: все сіре і чорне, здається що, немає жодних яскравих барв, окрім природи в теплі пори року. Усе руйнується. За роки незалежності у нас ніхто не заасфальтував жодної дороги. Сільські клуби більше схожі на хліви для худоби. А молодь потихеньку спивається, навіть у декого з 20-річних трясуться руки, в очах — нічого, окрім пустоти.

І політика, кругом одна політика. І тупа реклама. Не знаю і не розумію, хто робить рекламу нашим кандидатам у президенти? Вона якась бездушна, без іскри, без надії на майбутнє.

Слово «депутат» у народі стає лайливим, як наживка для анекдотів.

Дуже хочу сподіватися на краще, тільки чомусь вже немає того оптимізму і надії.

Анатолій ЩУР.

Літвиця
Дубровицького району
Рівненської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

Перший крок до мрії

Навчаючись у школі, Ольга Жиглій особливих успіхів досягла у вивченні іноземної мови. Англійська була улюбленим предметом дівчини. Вона успішно виступала на обласних олімпіадах. До речі, потрібно сказати, що в Бобровицькому районі цього року тільки трьом випускникам були вручені золоті медалі.

Серед них — Оля. Нині вона студентка першого курсу Ніжинського університету ім. М. Гоголя. Факультет — англійська мова та друга іноземна. Навчається на бюджеті. Перший крок до здійснення своєї мрії дівчина зробила. Попереду — навчання. Лише від неї залежить, який багаж знань зможе винести вона зі стін університету.

Людмила ХВОЯ.

Бобровиця
Чернігівської області.

НАМ ПРО НАС

«Голос України» — моя газета

Тут є матеріали на будь-який смак і вік.

Шановна редакція газети «Голос України», пише вам пенсіонер з 45-річним виробничим стажем, ветеран праці, що має статус «дитя війни».

Зі свого життєвого досвіду хочу відзначити, що нині газетних видань безліч і кожне по-своєму цікаве. Але такого різноманіття рубрик, як у газеті «Голос України», я не бачив у жодному. Тут є матеріали про політику, економіку, культуру, історію. Знайдете ви й телепрограму, і кулінарні рецепти, і лікувальні рекомендації, і кросворди, і просто гумор! Багато публікацій, що цікавлять і пенсіонерів, і молодь.

Кожний номер чекаю з нетерпінням, заглядаю в поштову скриньку, і дуже жаль, що не завжди в точно призначений день можна прочитати свіжі новини. Буває так, що приносять одразу дві газети, а суботній номер одержую у вівторок.

Віталій ЛІСОВИЙ.

Нова Водолага
Харківської області.

П'ЯТИЙ МІКРОФОН

Законодавцям бракує практичних знань

Упродовж останніх виборчих кампаній Президента та народних депутатів мені довелося очолювати територіальну виборчу комісію. Тож, маючи деякий досвід, хочу висловити кілька міркувань стосовно практики організації та перебігу виборчого процесу.

Щодо останнього вже висловилися майже усі політики, політологи, громадські діячі, даючи безліч прогнозів. З одного боку, — заклики до чесних, прозорих і демократичних виборів, що, мабуть, потрібно в першу чергу майбутньому переможцеві. А з другого, — застереження проти брудних технологій та застосування адмінресурсу.

У цьому «хорі» виділяються голоси народних депутатів, котрі зробили чи не найбільший внесок у погіршення виборчого законодавства. І це зовсім не дивно, навіть не з огляду на різнобій інтересів, а через те, що наші обранці відвідують виборчі дільниці як виборці або, в кращому разі, — як спостерігачі. Тож, на мій погляд, законодавцям бракує знань практичного застосування тих законів, за які вони голосували.

Тамара ПРИХОДЧЕНКО.

Іллічівськ
Одеської області.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

ГОЛОС УКРАЇНИ № 235 (4735)
П'ЯТНИЦЯ, 11 ГРУДНЯ 2009

Завтра в Берні (Швейцарія) видатний український боксер, чемпіон світу за версією WBC у суперважкій вазі *Віталій КЛИЧКО* захищатиме свій титул у бою проти Кевіна Джонсона зі США. Наш земляк серйозно підготувався до цього складного іспиту і постарається продемонструвати свій клас.

Турнірна хроніка

Футбол. Ньон (Швейцарія). Під головуванням президента Федерації футболу України, керівника Комітету УЄФА з питань юнацького та аматорського футболу Григорія Суркіса відбулося жеребкування еліт-раунду кваліфікації Євро-2010 серед 17- та 19-річних гравців. Своїх суперників отримали і українські юнаки, які восени впевнено подолали стартові етапи відбору в обох вікових категоріях.

Євро-2010 (U-17). Еліт-раунд відбору (25—30 березня, Чехія). *Група 1.* **Україна,** Чехія, Нідерланди, Грузія.

Євро-2010 (U-19). Еліт-раунд відбору **(26—31 травня, Україна).** *Група 3.* **Україна,** Англія, Ірландія, Боснія і Герцеговина.

* * *

Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 13-й тур. 9 грудня. **«Шахтар» — «Металург» (Запоріжжя). 2:0.** 17 527 глядачів. **Рефері** — Лісенчук (Київ). **Голи:** Вілліан, 64, Адріано, 84(п). На 60-й хвилині Фернандіньо («Шахтар») не реалізував пенальті (воротар).

* * *

Конча-Заспа. Контрольна зустріч юнацьких збірних (U-18). **Україна — Франція. 1:1. Голи:** Коваль, 29 — Бельфоділь, 63. **Україна:** Гальчук, Насонов, Ордець, Рижук, Сухоцький, Караваєв (Рябушко, 54), Нойок, Бабенко, Калитвинцев (Довгий, 46), Іванко (Жичиков, 83), Коваль (Куриленко, 70). **Тренер** — Олександр Головко.

Дзюдо. Токіо (Японія). Українські спортовці позмагаються на турнірі серії «Гран Шлем». Змагання розпочнуться сьогодні і завершаться в неділю. Це один із найпрестижніших і представницьких заходів у календарі Міжнародної Федерації дзюдо (IJF), який завершує сезон 2009 року і зібрав дзюдоїстів із 44 країн, з усіх п'яти континентів, **інформує judoinfo.kiev.ua.**

Україну представлятимуть: 60 кг — Георгій Зантарая (Київ), 66 кг — Сергій Дребот (Львів), Геворг Геворгян (Полтава), 73 кг — Володимир Сорока (Київ), 90 кг — Вадим Синявський (Запоріжжя), Кеджау Ньябалі (Київ), 100 кг — Артем Блошенко (Донецьк), 78 кг — Марина Прищепа (Київ/Дніпропетровськ), Анастасія Матросова (Донецьк/Київ).

Фехтування. Львів. Ольга Харлан, Олена Хомрова, Галина Пундик та Ольга Жовнір візьмуть участь у всеукраїнському Меморіалі заслужених тренерів Марії і Вадима Андрієвських. **14 грудня.** Рапіра (жінки) — особистий турнір. **15 грудня.** Рапіра (чоловіки) — особистий турнір. **16 грудня.** Шабля. Особисті турніри у жінок і чоловіків.

Баскетбол. Суперліга. Чоловіки. 9 грудня. «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Політехніка-Галичина» (Львів). 73:79 (18:15, 9:23, 18:12, 28:29). Кубок Суперліги. 9 грудня **Група Б.** «Будівельник» (Київ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 95:99 2ОТ (18:13, 24:20, 18:27, 20:20, 8:8, 7:11). «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) — «Миколаїв». 95:83 (24:11, 26:29, 19:17, 26:26). «Будівельник» — 13 очок (7 матчів), «Миколаїв» — 12 (8), «Кривбасбаскет» — 11 (7), «Дніпро» — 11 (8), «Одеса» — 9 (6), «ДніпроАзот» (Дніпродзержинськ) — 7 (6).

Постійна тривога з сумним кінцем...

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий раунд. 9 грудня.

Група Е. «Ліверпуль» (Англія) — «Фіорентина» (Італія). 1:2. Ліверпуль. «Енфілд». 40 863 глядачі. **Рефері** — Скоміна (Словенія). **Голи:** Бенаюн, 43 — Йоргерсен, 63, Жілардіно, 90+2.

«Ліон» (Франція) — «Дебрецен» (Угорщина). 4:0. Ліон. «Жерлан». 36 884 глядачі. **Рефері** — Майер (Німеччина). **Голи:** Гоміс, 25, Басто, 45, П'янич, 59, Сіссоко, 76.

«Фіорентина» — 15 очок, «Ліон» — 13, «Ліверпуль» — 7, «Дебрецен» — 0.

Група F. «Інтер» (Італія) — «Рубін» (Росія). 2:0. Мілан. «Сан-Сіро». 49 539 глядачів. **Рефері** — Вінк (Нідерланди). **Голи:** Ето'О, 31, Балотеллі, 64.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Барселона» (Іспанія). 1:2. Голи: Мілевський, 2, Гаві, 33, Мессі, 86.

«Динамо»: Шовковський, Єременко, Юссуф, Бетао, Маграо (Нінкович, 75), Алмейда, Михалик, Вукоєвич, Шевченко, Ярмоленко, Мілевський. **Тренер** — Валерій Газзаєв.

«Барселона»: Віктор Валдес, Дані Алвеш, Піке (Маркес, 88), Пуйоль, Абідаль, Гаві, Бускетс, Кейта, Мессі, Іньєста (Родрігес, 82), Ібрагімович. **Тренер** — Госеп Гвардіола.

Попереджено: Піке, 45, Алмейду, 51, Вукоєвича, 55, Ібрагімовича, 77, Михалика, 78, Гаві, 81, Шевченка, 88.

Рефері — Говард Вебб (Англія).

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 16 300 глядачів. 0 градусів. Мряка.

	В	Н	П	М	О
1. «Барселона»	**3**	**2**	**1**	**7—3**	**11**
2. «Інтер»	**2**	**3**	**1**	**7—6**	**9**
3. «Рубін»	1	3	2	4—7	6
4. «Динамо»	1	2	3	7—9	5

Група G. «Штутгарт» (Німеччина) — «Уніря» (Румунія). 3:1. Штутгарт. «VFB Арена». 37 000 глядачів. **Рефері** — Кашшаї (Угорщина). **Голи:** Маріка, 5, Трасч, 8, Погребняк, 11 — Семедо, 46.

«Севілья» (Іспанія) — «Рейнджерс» (Шотландія). 1:0. Севілья. «Рамон Санчес-Пісхуан». 31 560 глядачів. **Рефері** — Лайєк (Франція). **Гол:** Каноте, 8 (п).

«Севілья» — 13, «Штутгарт» — 9, «Уніря» — 8, «Рейнджерс» — 2.

Група Н. «Олімпіакос» (Греція) — «Арсенал» (Англія). 1:0. Пірей. «Георгіос Караїскакіс». 30 277 глядачів. **Рефері** — Батішта (Португалія). **Гол:** Леонардо, 47.

«Стандард» (Бельгія) — АЗ (Нідерланди). 1:1. Льєж. «Моріс Дюфранс». 24 359 глядачів. **Рефері** — Аткінсон (Англія). **Голи:** Бола, 90+5 — Ленс, 42.

«Арсенал» — 13, «Олімпіакос» — 10, «Стандард» — 5, АЗ — 4.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

А Мессі все одно заб'є...

Кращого початку важко придумати. Годинник на табло відрахував лише хвилину і 24 секунди, як м'яч побував у воротах «Барси». Шевченко зліва (майже від кута карного майданчика) пробив зі штрафного дугою і легким торканням голови справу довершив Мілевський. На цьому наше щастя, на жаль, вичерпалося. Далі був, сказати б, суцільний кошмар. Гра на нервах з постійною тривогою і сумним кінцем.

Майже весь ігровий час «Барселона» володіла ініціативою. Каталонці чудово грали у відборі, тримали м'яча так, що не відбереш, не видряпаєш. Додамо високу культуру передач, відлагоджені, наче механізм, командні дії. Завидні швидкості і миттєва реакція. Оце все вкупі і є високий клас. Про індивідуальну майстерність нашого суперника годі й казати. Не даремно сьогодні «Барселона» вважається найсильнішою клубною командою світу. І це справедливо. От на такому яскравому тлі надто сірими видавалися ігрові фарби динамівців. Але тут нічого не вдієш. Такі сьогодні реалії.

Валерій Газзаєв змушений був сказати після зустрічі, що його підопічним не вистачило вміння, досвіду і везіння.

— Щоправда, в усіх матчах ми прагнули показати хороший футбол. Мріяли вийти з групи. До речі, дуже сильної. Ми боролися до кінця і зробили все, що могли. На даний момент ми на більше не здатні. Про те, що нам бракує кондицій, свідчать останні хвилини поєдинків з «Інтером» і «Барсою». Тепер ми виступатимемо лише в одному турнірі — чемпіонаті України. Постараємося його виграти...

Госеп Гвардіола десь хвилин із п'ятнадцять спілкувався з окремими, «своїми» журналістами каталонською. Тим самим виказавши певну неповагу до решти (більшості) представників ЗМІ. Потім тренер спробував виправдатися.

«Чому ми говоримо каталонською? Бо це наша рідна мова, — пояснив він. — Ми намагаємося говорити нею, коли виїжджаємо за кордон. Це невід'ємна частина нашої культури».

Патріотизм, безперечно, викликає повагу. І ми не маємо нічого проти каталонської як такої. Але той діалог не перекладався. От ми й сиділи, неначе глухі, марнуючи час. А було вже за північ.

Потім Гвардіола, нарешті, перейшов на іспанську. І завдяки перекладачеві ми почули таке: «Це був украй важливий для нас матч. Тому наші футболісти дуже відповідально поставилися до нього і зробили все, щоб виграти. Було дуже важко фізично. Якщо врахувати велику відстань між нашими країнами. Добре, що ми посіли перше місце. Ми завжди налаштовуємося на такий результат. Однак надалі буде ще складніше. Та ми готові до тих випробувань».

За підсумками матчів останнього туру групового етапу Ліги чемпіонів визначилися всі учасники плей-оф. «Бордо», «Манчестер Юнайтед», «Реал», «Челсі», «Фіорентина», «Барселона», «Севілья», «Арсенал», «Баварія», ЦСКА, «Мілан», «Порту», «Ліон», «Інтер», «Штутгарт», «Олімпіакос». Жеребкування пар відбудеться у п'ятницю, 18 грудня.

Вікторія БРУНЬКА.

На фінішній прямій

Футзал. VIII турнір команд журналістів «Кубок «Голосу України»

9 грудня. «Голос України-2» — інформаційний відділ ФК «Динамо». 3:1. Голи: Кустовський—2, Суддя — Нікітін.

10 грудня. «Спорт-экспресс в Украине» — ТРК «Київ». 2:1. Голи: Зайчук, Талимончик — Маслак.

«Голос України-2» — ТРК «Київ». 7:3. Голи: Суддя—5, Шевчик, Кустовський — Маслак—2, Шеленгівський.

	В	Н	П	М	О
1. «Голос України-1»	**3**	**0**	**0**	**22—6**	**9**
2. «Голос України-2»	**2**	**0**	**1**	**13—10**	**6**
3. «Динамо»	**2**	**0**	**1**	**14—9**	**6**
4. «СЭ»	1	0	2	5—14	3
5. ТРК «Київ»	0	0	4	10—25	0

Сьогодні наш турнір фінішує. Як і на попередніх, боротьба велася лише за друге і третє призові місця. Адже перевага першої команди господарів над рештою учасників є солідною. Сьогодні, вона зустрінеться з динамівцями. Сподіватимемося, що вони на чолі зі своїм лідером Миколою Несенюком постараються чинити гідний опір семиразовим чемпіонам. Отож, очікуємо гострої боротьби.

В іншому поєдинку завершального дня зіграють команди «Спорт-экспресс в Украине» і «Голос України-2».

За програмою «Спортивний майданчик»

Рівненщина. Двадцять спортивних майданчиків із штучним покриттям і сорок — із тренажерним обладнанням буде побудовано в області за наступні п'ять років. Такі плани зафіксовані у проекті нової обласної програми «Спортивний майданчик». Це поліпшить умови для занять фізкультурою і спортом для 67 тисяч людей. Вже наступного року в області з'явиться дванадцять нових спортивних майданчиків, з яких чотири зі штучним покриттям. Будівництво одного такого комфортного майданчика обійдеться області у триста тисяч гривень. Але, вважають розробники програми, здоров'я людей варте таких затрат.

Олександра ЮРКОВА.

Взяли й побудували

Діти-Інваліди й діти-сироти Миколаївської області одержали в подарунок від обласного центру зайнятості й Буго-Лиманського незалежного козацтва чудово обладнаний спортивний майданчик.

Зазначимо, що ініціатором будівництва спортивного майданчика на території СДЮСШ №7 став директор обласного центру зайнятості, головний отаман козацтва, президент обласної федерації з боротьби Микола Ворона. Його активно підтримали тренери області, працівники служби зайнятості, миколаївські козаки. Усе разом викорчовували пеньки, вирівнювали й засипали піском територію, встановлювали огорожу. У день урочистого відкриття спортивна площадка вже пройшла апробацію в турнірі з міні-футболу «Повір у себе» — перемогла команда дітей з ослабленим слухом школи-інтернату № 1.

СДЮСШ № 7 — навчальний заклад, що спеціалізується на загальнофізичній підготовці молоді, зокрема з обмеженими фізичними можливостями. З її стін вийшли чемпіон світу з вільної боротьби Іван Іщенко, чемпион параолімпійських змагань Віталій Корепанов та інші відомі спортсмени.

Галина ПОРФИРЬЄВА.

Миколаїв.

От на такому яскравому тлі надто сірими видавалися ігрові фарби динамівців

До уваги акціонерів ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "АВІАКОМПАНІЯ "АЕРОСВІТ".

Закрите акціонерне товариство "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" повідомляє, що позачергові Загальні збори Акціонерів Товариства відбудуться 29 січня 2010 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Тургенівська, буд. 38.

Порядок денний Зборів:

1. Прийняття рішення з питань порядку проведення Загальних зборів Акціонерів. Обрання лічильної комісії та затвердження її складу. Обрання головуючого та секретаря Загальних зборів Акціонерів.
2. Звіт Генерального директора (Виконавчого органу) про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2008-й рік.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії Товариства за 2008-й рік.
4. Затвердження порядку розподілу прибутку (покриття збитків) за результатами діяльності Товариства у 2008 році.
5. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення Статуту у новій редакції.
6. Внесення змін до Положень, що регламентують внутрішню діяльність Товариства, шляхом викладення Положень у новій редакції.
7. Відкликання та обрання Виконавчого органу Товариства.
8. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової ради Товариства.
9. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.

Реєстрацію учасників позачергових Загальних зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" буде проведено 29.01.2010 року з 10.00 до 10.45 за адресою скликання вказаних вище позачергових Загальних зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ".

Основні показники фінансово-господарської діяльності Товариства (тис. грн.)

Найменування показника	31.12.2008	31.12.2007
Усього активів	889 631	693 317
Основні засоби	256 024	161 401
Довгострокові фінансові інвестиції	64 041	65 580
Запаси	39 843	37 236
Сумарна дебіторська заборгованість	463 242	349 405
Грошові кошти та їх еквіваленти	25 790	34 241
Нерозподілений прибуток	- 420 536	- 17 368
Власний капітал	- 221 552	95 676
Статутний капітал	19 363	19 363
Довгострокові зобов'язання	125 895	37 117
Поточні зобов'язання	839 699	426 230
Чистий прибуток (збиток)	- 405 346	21 721
Середньорічна кількість акцій (шт.)	нема даних	нема даних
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	нема даних	нема даних
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	нема даних	нема даних
Чисельність працівників на кінець періоду	2259	1849

В.о. Генерального директора ЗАТ "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" Є.О. Трескунов

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) постановою від 11.11.2009 р. відкрито провадження у справі № Б11/172-09 про визнання відсутнього боржника ВАТ «Райагрохім» (код 05489247), юридична адреса: 08420, Київська область, Переяслав-Хмельницький район, с. Переяславське, банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено представника Управління Пенсійного фонду України у Переяслав-Хмельницькому районі (08400, Київська область, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Богдана Хмельницького, 38-а).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павличенко, 5) від 16.11.2009 по справі № 5020-5/109 ТОВ «Еллада-Сейв'' (99804, м. Севастополь, смт. Кача, вул. Первомайська, 10, ЄДРПОУ 30825521, р/р 2600294197581 в СФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324195) визнано банкрутом та відносно нього відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Корсаков Володимир Костянтинович (ліцензія серії АВ № 307499 від «25» травня 2007 р.), що мешкає за адресою: 99002, м. Севастополь, вул. Буряка, б. 9, кв. 37.

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

ТОВ «МЕГАМАРКЕТ» повідомляє, що 23 листопада 2009 року Загальними зборами учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАМАРКЕТ» прийнято рішення припинити шляхом ліквідації Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАМАРКЕТ» (ідентифікаційний код 32873755, адреса: Україна, 79040, м. Львів, вул. Городоцька, 359).

Вимоги кредиторів Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАМАРКЕТ» повинні оформлятися в письмовому вигляді та подаватись до 07 лютого 2010 року ліквідаційній комісії Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАМАРКЕТ», яка здійснює свою роботу за адресою: Україна, 79040, м. Львів, вул. Городоцька, 359.

ТОВ «Виробниче підприємство «Пневматик», код ЄДРПОУ 32340715, звернулось до НКРЕ України з заявою на отримання ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б):

1. Постановою від 10.11.2009 року по справі № 44/675-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «РОНА-КАМП» (04050, м. Київ, провул. Пилипівський, 4, код ЄДРПОУ 34004123, п/р № 260011063301 в ПАТ «КБ» Партнер-Банк», МФО 339339) та відкрито ліквідаційну процедуру;
2. Постановою від 03.11.2009 року по справі № 44/658-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІРПОЛ» (04053, м. Київ, провул. Несторівський, 10, код ЄДРПОУ 34530545, п/р № 260061011701 в ПАТ «КБ» Партнер-Банк», МФО 339339) та відкрито ліквідаційну процедуру;
3. Постановою від 10.11.2009 року по справі № 44/674-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ейот Україна» (04073, м. Київ, провул. Куренівський, 17, код ЄДРПОУ 33937809, п/р № 26005010002949 в Ф ВАТ «УніКредит Банк», МФО 300744) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено Скиданову Валентину Василівну (ліцензія серії АВ № 456557 від 21.05.2009 р., 04200, Сумська обл., Лебединський р-н, с. Московський Бобрик, вул. Пушкіна, 25).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 09.10.2009 р. порушив провадження в справі № 44/633-б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «ЛіВ Електра Славутич» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 31740575; р/р 26002801313899 в ЗАТ «ОТП Банк», МФО 300528). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою розпорядника майна та Господарського суду м. Києва.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 09.10.2009 р. порушив провадження в справі № 44/707-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «РІА-Медоптик» (03194, м. Київ, б-р. Кольцова, 5, код ЄДРПОУ 33154835; р/р 26004234201 АКБ «Інтеграл», м. Київ, МФО 320735). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капелюшного Ігоря Вікторовича (03037, м. Київ-37, а/с 53; ліцензія серії АБ № 216783 від 01.03.2009 р.). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою розпорядника майна та Господарського суду м. Києва.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 24.11.2009 р. по справі № Б-24/171-09 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Уварова Сергія Олеговича (м. Харків, вул. Залеська, буд. 1, кв. 139; ІН 2344001179).

Ліквідатором ФО-П Уварова С. О. призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (ліцензія АВ № 456511 від 12.05.09 р.; адреса для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Втрачені документи політичної партії "Авангард": свідоцтво про державну реєстрацію ПП "Авангард" № 162-п. п. від 28.10.2008 р., видане Міністерством юстиції України та оригінал статуту ПП "Авангард", затверджений Установчим з'їздом партії 28.06.2008 р. та зареєстрований Міністерством юстиції України 28.10.2008 (наказ № 1844/5), вважати недійсними.

Політична рада "Авангард".

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 02.12.2009 р. по справі № Б-24/186-09 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Мальцева Олексія Микитича (61118, м. Харків, вул. Тимурівців, 56/13, кв. 28; ІН 1539001056; п/р № 260055017010 у філії ВАТ ХОУ "Ощадбанк", МФО 351823). Ліквідатором ФО-П Мальцева О. М. призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліц. АВ № 307498 від 25.05.07 р.; адр. для лист.: 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 24.11.2009 р. по справі № Б-24/172-09 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Якіна Геннадія В'ячеславовича (м. Харків, вул. Заліська, буд. 1, кв. 133; ІН 2415900914).

Ліквідатором ФО-П Якіна Г. В. призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (ліцензія АВ № 456511 від 12.05.09 р.; адреса для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 260070100971б МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації

1. Майно, що належить ДП "Новатор", м.Хмельницький. Дата торгів 11.01.2010р.

Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

№ п/п	Назва об'єкту	Інв.№	Рік введення в експл	Первісна вартість	Сума зносу	Технічна характеристика	Початкова вартість грн
1	Приміщення техповеру корпусу 36, заг.пл.165,0 кв.м., вул. Тернопільська, 17	0000061/8	1988	68309	30779	Стан задовільний	144182,00

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11.00. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Господарським судом Вінницької області (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури:

- постановою від 19.11.09 р. по справі № 10/167-09 СПД Мельничук В. В. (код 2964821280, Вінницька обл., Літинський район, с. Громадське, вул. Центральна, 8/3;
- постановою від 19.11.09 р. по справі № 10/168-09 СПД Дремлюга М. П. (Вінницька обл., Літинський район, с. Івча, вул. Радянська, 31, код 2760008977).

Ліквідатором призначено Демець Сергія Михайловича (м. Вінниця, вул. Заболотного, 11, кв. 76, ліцензія АВ № 456357 від 16.02.2009 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

АТ "Фінвест" повідомляє про проведення чергових **загальних зборів акціонерів**, які відбудуться 1 лютого 2010 р. о 10.00 за адресою: 61070, м. Харків, вул. Ак. Проскури, 1, корп. 8.

Порядок денний.

1. Затвердження порядку денного та регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Вибори робочих органів загальних зборів акціонерів.
3. Розгляд фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за попередній період.
4. Вирішення питань, пов'язаних з фінансово-господарською діяльністю товариства, віднесених до виключної компетенції загальних зборів.
5. Визначення основних напрямків діяльності товариства на наступний період.

Державна екологічна інспекція в Київській області оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Завідуючий юридичним сектором.
2. Головний юрисконсульт юридичного сектору.
3. Головний юрисконсульт юридичного сектору
4. Головний спеціаліст відділу бухгалтерського обліку.
5. Головний спеціаліст відділу бухгалтерського обліку.
6. Провідний спеціаліст відділу кадрової роботи, контролю виконання, планування, аналізу інспекційної діяльності, зв'язків з громадськістю та ЗМІ.
7. Головний спеціаліст відділу кадрової роботи, контролю виконання, планування, аналізу інспекційної діяльності, зв'язків з громадськістю та ЗМІ.
8. Головний спеціаліст відділу інструментально-лабораторного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
9. Головний спеціаліст відділу екологічного контролю за використанням та охороною земель, надр, біоресурсів та ПЗФ - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
10. Головний спеціаліст відділу екологічного контролю за використанням та охороною земель, надр, біоресурсів та ПЗФ - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
11. Головний спеціаліст відділу екологічного контролю за використанням та охороною земель, надр, біоресурсів та ПЗФ - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
12. Головний спеціаліст відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
13. Головний спеціаліст відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
14. Провідний спеціаліст відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
15. Провідний спеціаліст відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
16. Провідний спеціаліст відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
17. Провідний спеціаліст відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.
18. Заступник начальник відділу оперативного чергування, планування та супроводу здійснення державного контролю - старший державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області.

Вимоги до претендентів: громадяни України, вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра. Досвід роботи за фахом у державній службі на посаді провідного або головного спеціаліста не менш як три роки, на посаді начальника відділу не менше п'яти років. Досконале володіння державною мовою, вміння працювати з комп'ютером на рівні досвідченого користувача.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування. Повна інформація про умови конкурсу, про основні функціональні обов'язки, розміру та умов оплати праці надається за телефоном 289-59-06 або за адресою: м. Київ, вул. Короленківська, буд. № 3-з з 8.30 до 17.30, крім вихідних.

ПАРАД ПОРАД

№ 235 (4735) П'ЯТНИЦЯ, 11 ГРУДНЯ 2009

Сьогодні у більшості областей України пройде сніг з дощем, у центральних регіонах — дощ. Температура вночі становитиме 8—3 градуси нижче нуля, вдень — від мінус 4 до плюс 1°. Вітер південно–східний, 5 м/с. У південних регіонах буде тепліше: вночі термометри покажуть від мінус 1 до плюс 4 градусів, вдень 2—7° тепла, можливі пориви вітру до 15—20 м/с. У Києві також можливі опади. Вночі синоптики прогнозують мінус 8—3°, вдень від мінус 4 до плюс 1 градуса.

ЦЬОГО ДНЯ, 11 ГРУДНЯ

■ **1790.** Взяття Суворовим турецької фортеці Ізмаїл (нині місто в Одеській області). ■ **1894.** У Парижі відкрилася перша всесвітня автомобільна виставка. ■ **1917.** У Харкові розпочався І Всеукраїнський з'їзд рад. Україну проголошено радянською республікою. ■ **1918.** Війська Директорії зайняли Одесу. ■ **1919.** Утворено Всеукраїнський революційний комітет. ■ **1954.** Народився Андрій Макаревич, поет, співак і музикант, керівник популярної групи "Машина часу". ■ **1967.** Помер легендарний партизанський командир Сидір Ковпак. ■ **2003.** Верховна Рада ухвалила закон "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні". Заміна прописки реєстрацією.

МАМАМ-ТАТАМ НА ЗАМІТКУ

З карапузом у машині — легко й весело!

Багатьом батькам поїздка в автомобілі з малям здасться сьогодні випробуванням. Звичайно, це не порівняти з поїздкою у громадському транспорті, але в авто є свій великий нюанс: ви відповідаєте за безпеку на дорозі й повинні зберігати спокій, хоч би що маля не виробляло в машині. Тому, перш ніж посадити маленького пасажира в салон, важливо запам'ятати кілька правил.

1. Дитину від народження до 12 років з метою безпеки не можна перевозити на руках. Пам'ятайте, що навіть при незначному зіткненні в першу чергу постраждає маля. Існують спеціальні колиски й автокрісла, які розраховані на вік, зріст і вагу маляти. Ці пристосування кріпляться на заднє сидіння авто спеціальними пасками безпеки (**як правильно вибрати автокрісло — читайте в наступному «Параді порад»**). Відповідно, дитина повинна сидіти тільки позаду!

2. В жодному разі не пристібайте вашого карапуза дорослими пасками безпеки — маляті вони великі й тому зовсім не виконують своїх захисних функцій.

3. Запам'ятайте раз і назавжди: у салоні автомобіля дитина має сидіти! Багато батьків дозволяють дітям стояти в авто, тримаючись за передні два сидіння. Але ви тільки подумайте про те, що станеться, якщо ваше авто потрапить у ДТП.

4. Позаду маляти не повинно бути ніяких важких або гострих предметів. Все зайве сховайте в багажник.

5. Щоб маля менше крутилося — постарайтеся, щоб йому було цікаво. Дайте печиво або сухарик, не забудьте взяти в авто улюблену іграшку дитини. Ну а якщо ваше маля любить казки й пісеньки — обов'язково поставте його улюблений диск. Щасливого вам і легкого шляху!

Ірина ВОЛОШКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Як «напоїти» й «нагодувати» наше взуття

КОРИСНО ЗНАТИ

Щоб черевики й ботфорти зігрівали своїм теплом, для цього їх треба полюбити. А це значить — напоїти, нагодувати й вчасно спати укласти. Все це заслужили наші боти, піми, унти, черевики, туфлі, ботильйони, чоботи.

Почнемо з «напоїти». Воду (тобто пару) любить взуття із замші й нубука. Сушити таке взуття найкраще звичайним способом — поставити десь у куточок подалі від батареї. Потім спеціальною щіткою чи гумкою очистити від бруду й обробити спеціальними засобами для чищення замші й нубука. Є і перевірені часом способи чищення замшевого взуття. Наші бабусі й мами (та і я в молодості!) чистили так: тримали над парою, а потім протирали спеціальною щіткою. А якщо туфлі чи чобітки були дуже брудні, то чистили їх мильною водою, в яку додавали трохи нашатирного спирту. Потім протирали сухою сіллю або звичайною шкільною гумкою. Обробляли водовідштовхувальним препаратом. Але якщо поверхню терти дуже сильно, можна пошкодити тканину, та й зовнішній вигляд зіпсувати.

Вимагає м'якості в поводженні з ним і взуття з аніліновим покриттям. Якщо сильно терти черевички, то можуть з'явитися плями. Звичайно, їх можна позбутися старим дідівським методом (потерти соком цибулі або ваткою, змоченою в бензині чи столовому оцті), але найкраще користуватися м'якою ганчіркою.

«Напувати» взуття можна тоді, коли воно тісне. Змочіть внутрішню й зовнішню поверхню одеколоном і відразу надягніть. Походіть. І через якийсь час відчуєте — чоботи побільшали.

Шкіряне взуття, в якому ви ходите щодня, та ще й у дощову або сніжну погоду, обов'язково перед виходом змажте водовідштовхувальним кремом, твердим жиром (салом) або касторовою олією, втираючи її до повного зникнення з поверхні.

Якщо дощ і калюжі вже зробили з вашим взуттям свою «мокру справу», тоді з метою попередження деформацій улюблених чобіт застосуйте такі поради...

1. Використовуйте колодки, розтяжки (якщо є).

2. Набийте їх газетами або тонким папером, які міняйте час від часу.

3. Протріть мокрою ганчіркою або м'якою щіткою. (Цей спосіб чищення стосується взуття, в якого матеріал зверху не має захисного покриття — аніліну).

4. Сушіть при звичайній кімнатній температурі, подалі від опалювальних приладів. І в жодному разі не ставте на батареї, грубки, мікрохвильові пічки (останнім часом і таке буває).

5. Взуття на гумовій підошві треба сушити при температурі до 70° С. Інакше клей, яким приклеєна підошва, почне плавитися.

А якщо все ж не вберегли черевики, пересохли вони, то «улестіть» їх касторовою чи іншою рослинною олією. Можна — вазеліном, гліцерином. А можна й кремом на основі натурального бджолиного воску. Кольорові гумові чобітки краще чистити вазеліном: вони будуть блищати й не лопатимуться.

— Але запам'ятаєте найголовніше, — сказав, закінчуючи розмову зі мною, майстер з ремонту взуття одного з київських салонів Олег Яїчник, — чистити взуття потрібно не перед виходом з будинку, а після повернення з вулиці. Це допоможе пом'якшити шкіру взуття, збереже її від тріщин і «старіння».

Ольга РЕВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Весна триває!

КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Хоч на вулиці майже всі дерева й скинули листя, вдома на підвіконні нас, як і раніше, радують своїм цвітінням і ростом кімнатні рослини. В мене, наприклад, нещодавно зацвіли фіалки, каланхое, різдвяник. Тому при правильному догляді в період із грудня по лютий весна на підвіконні триває!

● З огляду на те, що світловий день став коротший, вашим рослинам необхідне додаткове джерело світла. Деякі поставте ближче до вікна, а біля інших встановіть люмінесцентні лампи. Якщо квітів у вас багато й вазони невеликі, можна на підвіконні зробити стелаж. Так поміститься більше вазонів біля вікна.

● Якщо балкон у вас не утеплений (не важливо, засклений він чи ні), то до заморозків рослини необхідно занести в кімнату, інакше вони можуть загинути. Будьте також обережні під час провітрювання кімнати. Рослини — вони ж живі, і при найменшому протязі починають «чхати».

● Рослини, яким необхідна волога, краще не ставити біля батарей.

● Не забувайте підгодовувати квіти. У зимовий період рекомендується половина звичайної дози, і не два рази на місяць, а досить одного. Пам'ятайте, що вода із землі випаровується повільніше, тому не заливайте вазони. А ті квіти, які стоять на підвіконні, над батареями, не повинні пересихати.

● Видаляйте сухе або пожовкле листя, стежте, щоб на ньому не було попелиці. Якщо рослина запилилася — її варто обережно викупати.

● Зверніть увагу на ті рослини, які мають потребу в регулярному обприскуванні. Узимку ця процедура не є виключенням, просто проводити її потрібно не щодня, а через день.

● І останнє. Якщо у вашому будинку росте рідкісна й дорога квітка — краще почитати спеціальну літературу по догляду за нею, ніж зважуватися на експерименти.

Ірина ТИЩЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КОСМЕТИЧКА

Якщо з'явилися сухість і лущення

Узимку наша шкіра вимагає особливого догляду. Якщо шкіра рук стала сухою, з'явилися тріщини, зробіть гарячі 15-хвилинні мильно-содові ванночки (чайна ложка питної соди на літр мильної води). Потім змажте їх кремом.

Після повернення додому — вмийте обличчя й шию прохолодною водою й, не витираючись, нанесіть пом'якшуючий крем, відповідно до типу вашої шкіри (з водою крем краще вбирається). Через 15—20 хвилин зніміть, як промокашкою, залишки крему паперовою серветкою. Такі процедури добре освіжають шкіру, знімають сухість і лущення.

Якщо з'явилася шкірна сверблячка, зробіть настій з нагідків (календули), ромашки, м'яти або подорожника. Одну столову ложку кожної з названих трав залийте 1/2 склянки гарячої води, додайте картопляне борошно й розмішайте до густоти сметани. Маска наноситься на 15—20 хвилин, змивається теплою, потім холодною водою. При лущенні корисні маски з вівсяних пластівців (геркулесу), лляного насіння.

Ганна ГРИГОР'ЄВА.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА.
oksana@golos.com.ua

Редактор номера Віктор **НІКІПЄЛОВ.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70
Зам. 15778

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

